

ΑΓΑΘΟΜΟΡΣ

ΕΤΗΣΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΡΜΗΣ - ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2001-02 • ΤΕΥΧΟΣ 4 • ΤΙΜΗ: 2

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ

- Βασιλάκης Ευστράτιος
- Βογιατζής Παντελής
- Γκορλίτσα Ανατολή
- Δήμου Ιωάννης
- Θεοδωρόπουλος Γεώργιος
- Ιορδανίδου Κυριακή
- Κανάβη Ματθίλη
- Κεχαγιάς Γιάννης
- Κωνσταντινίδου Κατερίνα
- Λαυτσή Βασιλεία
- Μαργαρίτη Μαρία
- Παπαδοπούλου Παναγιώτα
- Πέτρου Ιωάννα
- Σκαρλατάκης Γιάννης
- Τάκου Κωνσταντίνα
- Τατάρογλου Αναστάσιος
- Τζημούλη Χριστίνα
- Τζηρίδης Θεόδωρος
- Τσαγκαράκη Ειρήνη
- Τσακίνη Ματούλα
- Τσαρακτσούδη Καλλιόπη
- Τσατσούλα Ευαγγελία
- Φυτόπουλος Νικόλαος
- Χαραλαμπίδου Αλεξάνδρα
- Χατζή Παναγιώτα

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ:
Κασσιανίδης Νικόλαος

Φωτοστοιχειοθεσία-εκτύπωση-
βιβλιοδεσία:

παρατηρητής Ε.Ε. Α.Ε. Εκδόσεων
306 χλμ. Θεσ/νίκης-Ν. Μουδανιών,
Τ.Θ. 17072, Τ.Κ. 54210, Θεσσαλονίκη,
τηλ.: 03990 20260-8, fax: 03990 20243

Τι σημαίνει «Ανθεμούς»

• ανθεμούς -ούσα -ούν: συνηρημένο εκ του ανθεμόεις, «φέρε δ' ανθεμόντας ημίν στεφάνους»

Ανακρ. 44

• ανθεμόεις -εσσα -νι:

Ι. επί τόπων, ο πλήρης ανθέων «εν λειμώνι Σκαμανδρίω ανθεμόεντι». Ιλ. Β 467

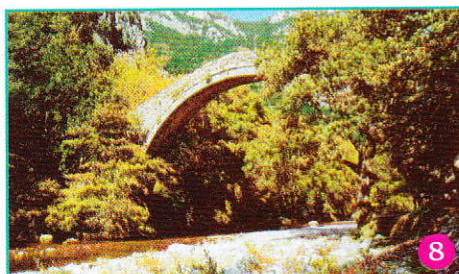
ΙΙ. επί σκευών εκ μετάλλου, λαμπρός, αποστίλβων ή κατ' άλλους ειργασμένος πεποικιλμένος δι' ανθέων «εν ανθεμόεντι λέβητι»

Μέγα Λεξικόν της Ελληνικής Γλώσσης
H. G. Liddell - R. Scott

• Ποταμός που έχει τις πηγές του στο Χορτιατή, διασχίζει την ομώνυμη κοιλάδα και χύνεται στο Θερμαϊκό Κόλπο, δίπλα στο αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης. Παλαιότερα ήταν πηγή ζωής για όλα τα χωριά της κοιλάδας, τη Γαλάτιστα, τον Γαλαρινό, τη Σουρωτή, τα Βασιλικά, τη Νέα Ραιδεστό, την Αγία Παρασκευή, τους Ταγαράδες, το Νέο Ρύσιο και τη Θέρμη. Σήμερα μεταφέρει κάθε είδους απόβλητα στο Θερμαϊκό.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Η προσωπικότητα των νέων **2**
- Μια καθημερινή μέρα στη Θέρμη **5**
- Πίνδος - Μετέωρα **8**
- Στα σύνορα του παραλόγου **12**
- Μπαμπά, τι είναι παγκοσμιοποίηση **14**
- Οι γυναίκες στο Αφγανιστάν πριν και μετά την εμφάνιση των Ταλιμπάν **15**
- Ο εφιάλτης της ανεργίας **17**
- Συνέντευξη με τον Δήμαρχο της Θέρμης **19**
- Αξίζει να προσπαθούμε **21**
- Η τρίτη μεραρχία **22**
- Big Brother **25**
- Τέχνη και άνθρωπος **27**
- Ο κινηματογράφος χθες και σήμερα **29**
- Επιλογή CD **30**
- Θριαμβευτική άνοδος της ομάδας μπάσκετ **31**
- Σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες, Κουίζ **32**

8

2

27

29

Όταν τα παιδιά δημιουργούν, μπορεί κανείς να είναι αισιόδοξος για το μέλλον. Όταν τα παιδιά μπορούν να εκφράζονται ελεύθερα, να παίρνουν πρωτοβουλίες, είναι δυνατό να κατορθώνουν περισσότερα από όσα θα περίμενε ίσως κανείς από αυτά. Η συντακτική ομάδα του ανά χείρας περιοδικού με

μόνο εφόδιο τη διάθεση για αναζήτηση και έκφραση προσπαθεί να δώσει το στίγμα της. Και μόνο η πρόθεσή της αυτή όμως την καθιστά αξιόλογη, παρά το όποιο αποτέλεσμα της προσπάθειάς της.

Ν. Κασσιανίδης

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

Ο Σύλλογος γονέων και κηδεμόνων χαιρετίζει την αξιέπαινη ενέργεια των μαθητών του Λυκείου μας να προχωρήσουν και εφέτος στην έκδοση του περιοδικού «ΑΝΘΕΜΟΥΣ», του δικού τους περιοδικού. Μέσα στις επόμενες σελίδες αναδύονται ανάγλυφα οι αγωνίες, τα οράματα και οι προσδοκίες τους, τα όνειρα και οι φιλοδοξίες τους για το μέλλον. Παρακολουθώντας από κοντά τα παιδιά του Λυκείου αισθανόμαστε την ανάγκη να τα συγχαρούμε και να τα επιβραβεύσουμε.

Αγαπητά μας παιδιά, το πέρασμά σας από το Λύκειο δεν πρέπει να είναι απλά και μόνο μία μηχανική και παθητική απόκτηση γνώσεων, αλλά κυρίως η διαμόρφωση ενός ολοκληρωμένου χαρακτήρα.

Από την πλευρά μας θεωρούμε σκόπιμο να επισημάνουμε μερικά σημεία στα οποία όλη η σχολική κοινότητα (καθηγητές-μαθητές-γονείς) πρέπει να δώσει περισσότερη σημασία, έτσι ώστε αυτό το πέρασμα να γίνει πιο χρήσιμο και ωφέλιμο.

Ζούμε στην κοινωνία της πληροφορικής, αλλά οι γνώσεις που αποκτούν τα παιδιά στον τομέα αυτόν είναι περιορισμένες. Οφείλουμε όλοι μας (πολιτεία-δήμος-καθηγητές-γονείς) να τους εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα μέσα, έτσι ώστε να προσαρμοστούν καλύτερα στη νέα αυτή πραγματικότητα. Παράλληλα όμως, πρέπει να αποφύγουμε την απομόνωση των παιδιών μπροστά στην οθόνη ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή. Για να το πετύχουμε αυτό πρέπει να ενισχύσουμε την κοινωνική δράση των παιδιών μας.

Με μεγάλη ικανοποίηση παρακολουθήσαμε τις θαυμάσιες εκδηλώσεις των μαθητών, σε συνεργασία και με την καθοδήγηση των καθηγητών, στις εθνικές εορτές της 25ης Μαρτίου και 28ης Οκτωβρίου, όπως επίσης και για τον εορτασμό της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Παρόμοιες εκδηλώσεις πρέπει να υποστηριχτούν και να συνεχιστούν.

Εξίσου όμως μεγάλη σημασία έχει η ενίσχυση της περιβαλλοντικής ομάδας, όπου το Λύκειο Θέρμης έχει να επιδείξει θαυμάσιο έργο, οι αθλητικές εκδηλώσεις, η ίδρυση και λειτουργία θεατρικής ομάδας, σχολικής χορωδίας κτλ. Όλα αυτά είναι εξίσου χρήσιμα και ωφέλιμα, όπως και οι γνώσεις που αποκτούν τα παιδιά μας.

Είμαστε βέβαιοι ότι οι καθηγητές θα συνδράμουν στην προσπάθεια αυτή. Με τη δική τους παρότρυνση και καθοδήγηση τα παιδιά μας μπορούν να πετύχουν θαυμάσια πράγματα για τα οποία να αισθανόμαστε όλοι υπερήφανοι. Άλλωστε και το μπορούν και το αξίζουν.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

*Φίλιππος Λεμονάκης, Πρόεδρος
Ζηνόβιος Ζηνοβιάδης, Αντιπρόεδρος
Κων/νος Θεοδωρόπουλος, Γραμματέας
Ευμορφίλη Κοψίδου, Ταμίας
Κελεμλίδης Φιλόθεος, Ειδ. Γραμματέας*

Η προσωπικότητα των νέων

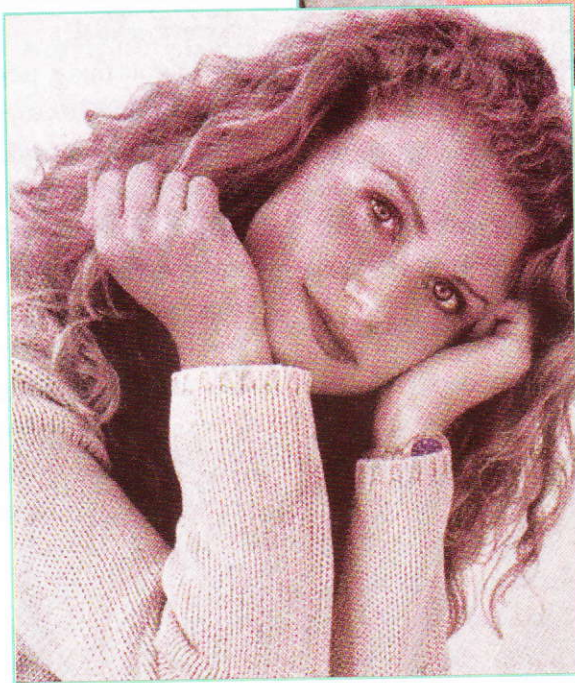
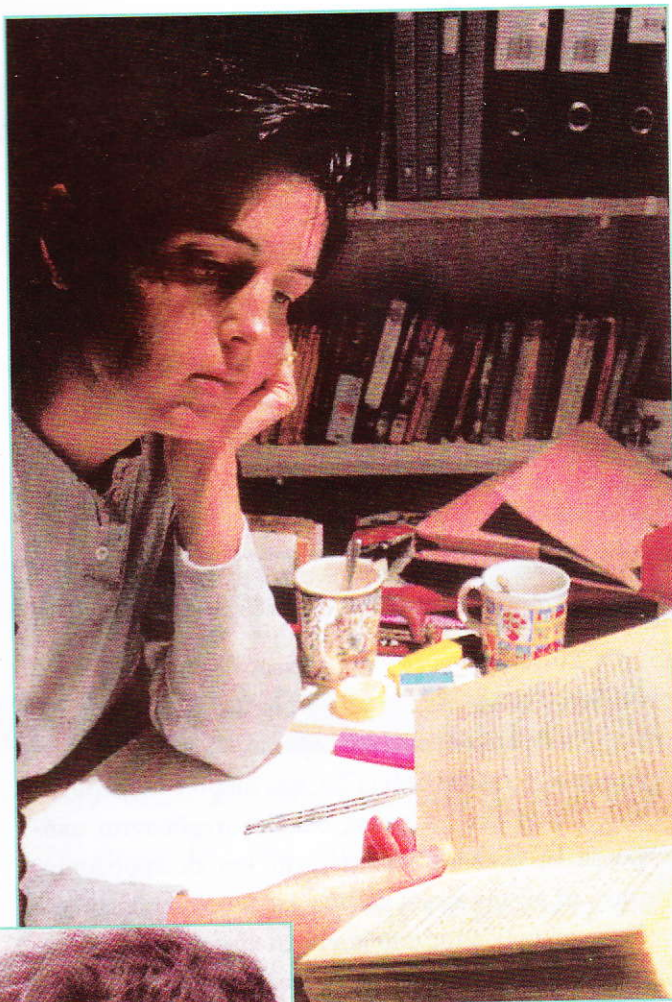
Τάκου Κωνσταντίνα

Τσατσούλα Ευαγγελία

Ο κάθε έφηβος ξεχωρίζει με την προσωπικότητά του από το κοινωνικό σύνολο. Η προσωπικότητα επιβάλλεται με το κύρος της και ασκεί επίδραση στους άλλους. Η ολοκληρωμένη προσωπικότητα συνδυάζεται με τις ψυχικές αρετές όπως θέληση, θάρρος, πίστη, αυτοπεποίθηση, τις πνευματικές, φρόνηση, κρίση, φαντασία, σύνεση αλλά και με τις ηθικές όπως αγάπη, ομόνοια, δικαιοσύνη, κ.λπ.

Οι νέοι κάθε φορά δημιουργούν μια δική τους κουλτούρα. Βλέπουν τα πράγματα με άλλα μάτια. Μιλούν αλλιώς. Έχουν άλλους στόχους, άλλες ελπίδες και άλλη γνώση. Πολλοί απ' αυτούς αισιοδοξούν, πιστεύουν ότι η ελπίδα ανήκει στο μέλλον, αγαπούν τις τιμές, θέλουν αναγνώριση, επιθυμούν τη νίκη, αγαπούν τους φίλους τους. Είναι αγνοί και άδολοι γιατί δεν είδαν ακόμη πολλές αισχροτήτες. Αφήνουν το ένστικτό τους να χαράξει ένα μονοπάτι σοφίας και την ελπίδα να αποδιώξει τους φόβους τους. Επομένως στηρίζονται στο ένστικτό τους και αφουγκράζονται τη φωνή

της καρδιάς τους επειδή αυτή ξέρει τι πρέπει να κάνουν για να πραγματοποιήσουν τα όνειρά τους. Είναι γεμάτοι ιδανικά και οράματα για ένα καλύτερο αύριο, με χαρακτηριστικά την ειρήνη, την ελευθερία, τη δικαιοσύνη και όχι την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τον πόλεμο, τη δυστυχία. Επιπλέον, διακρίνονται για το θάρρος, την τόλμη και την αγωνιστικότητά τους. Συγκινού-

νται από τη δικαιοσύνη, την ελευθερία, την αλήθεια και βλέπουν τα πράγματα χωρίς προκαταλήψεις. Τέλος, κρίνουν τα πάντα για να βεβαιωθούν για την ορθότητά τους και δεν αποδέχονται παθητικά τις αξίες των μεγάλων.

Εξάλλου, κανείς δεν μπορεί να αντιλέξει ότι οι νέοι κατευθύνονται στη ζωή από τη φωνή της καρδιάς παρά από τη λογική. Έχουν έντονες επιθυμίες, ενεργούν συ-

νήθως με υπερβολή και τους λείπει το μέτρο. Δυστυχώς, είναι υπερβολικά εύπιστοι και απόλυτοι στις θέσεις τους, νομίζουν πως τα ξέρουν όλα. Επίσης, τους κυριαρχεί η ανυπομονησία και η βιασύνη και γι' αυτό πολλές φορές αποτυγχάνουν. Ωστόσο, είναι ανάγκη να γνωρίσουν τον εαυτό τους και να αποδυθούν σε σκληρό και επίμονο αγώνα, από τη μια για να νικήσουν

τις αδυναμίες τους και από την άλλη για να αναπτύξουν τις μεγάλες αρετές τους. Πρέπει να πάρουν σοβαρές αποφάσεις, να σκεφτούν τα όνειρά τους, να βρουν ποιοι είναι. Όπως είπε και ο Σέρτζιο Μπάρμπερεν: «Με τις αποφάσεις μας, ορίζουμε τον εαυτό μας. Μόνο με αυτές δίνουμε ζωή και νόημα στα λόγια και στα όνειρά μας. Μόνο με τη βοήθειά τους μπορούμε απ' αυτό που είμαστε να πλάσουμε αυτό που θα θέλαμε να είμαστε».

Πολλοί εκφράζουν την οργή και την αγανάκτησή τους για τον εκτραχηλισμό της σύγχρονης νεολαίας. Οι νέοι, λένε, αμφισβητούν και αρνούνται τις παραδομένες αξίες, δε σέβονται ούτε θεσμούς, ούτε καθιερωμένα πρόσωπα. Επιτρέπουν στον εαυτό τους υπερβολικές ελευθερίες. Έχουν φτάσει στην αναισχυντία και στην αυθάδεια. Ξεκινούν τη ζωή τους χωρίς πίστη, χωρίς σταθερούς προσανατολισμούς. Είναι μια γενιά ανυπόμονη, που λαχταράει να απολαύσει τα πάντα. Ο κόσμος των παλιότερων τους φέρνει ανία, είναι ο κόσμος που τους

βασανίζει με καθήκοντα που περιορίζουν την ελευθερία τους.

Όμως έχουν άδικο, οι νέοι έχουν οράματα και κάνουν όνειρα για το μέλλον, είναι το αύριο της κοινωνίας. Πιστεύουν πως η επόμενη μέρα είναι καλύτερη. Δεν απελπίζονται για τα προβλήματά τους, είναι σίγουροι πως μπορεί να βρεθεί λύση. Πραγματοποιούν τα όνειρά τους επειδή ακριβώς πιστεύουν στον εαυτό τους.

Όλοι οι υπόλοιποι αντί γι' αυτό χτίσανε το δικό τους κόσμο, του ψεύτικου πλούτου. Αρνήθηκαν τα όνειρά τους και πίστεψαν ότι το νόημα της ζωής είναι να δουλεύουν όσο πιο πολύ μπορούν. Αντί να δουλεύουν για να ζουν, ζουν για να δουλεύουν. Χάσανε τον αληθινό πλούτο της ζωής, άρα χάσανε και τον ίδιο τους τον εαυτό. Πέθανε στην καρδιά τους το όνειρο, πέθαναν οι ελπίδες, οι προσδοκίες ενός αύριο χωρίς πόλεμο, βία, εγκληματικότητα, ρατσισμό, φτώχεια, πείνα. Επομένως, γι' αυτούς οι νέοι είναι οι λάθος και οι ίδιοι οι σωστοί και ούτε καν αναρωτιούνται μήπως τελικά συμβαίνει το αντίθετο.

«Ίσως τα όνειρα είναι φτιαγμένα από σκληρή δουλειά. Προσπαθώντας να την αποφύγουμε μπορεί να χάσουμε απ' τα μάτια μας το λόγο που μας έκανε να ονειρευτούμε και στο τέλος να ανακαλύψουμε ότι το όνειρο δεν μας ανήκει πια.

Αν ακουσθήσουμε απλώς τη σοφία της καρδιάς μας, ο χρόνος θα φροντίσει να εκπληρώσουμε τον προορισμό μας.

Να θυμόμαστε πάντα:

Τη στιγμή που θέλουμε να παραιτηθούμε, τη στιγμή που νομίζουμε ότι η ζωή μας παίζει σκληρά παιχνίδια, ας σκεφτούμε ποιοι είμαστε, ας θυμηθούμε το όνειρό μας».

Σέρτζιο Μπάρμπερεν

ΜΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΜΕΡΑ ΣΤΗ ΘΕΡΜΗ...

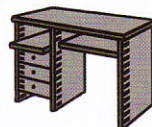
Με την ανατολή του

ξεκινάει και μια καινούρια μέρα στη Θέρμη. Οι άλλο-

τε έρημοι

της, μετατρέπονται σε πολυσύχναστους, μιας και τα

των

περισσότερων βρίσκονται στην

. Κάθε πρωί, η κεντρική πλατεία

ε-

ται χώρος φιλοξενίας

που μεταφέρουν τους

των γύρω περιο-

χών στα

.

Η κάθε μέρα στη Θέρμη είναι διαφορετική για κάθε κάτοικο. Οι

, λίγες ώρες περνούν στη Θέρμη μιας και οι προοπτικές εργασίας βρίσκονται

ακόμα σε ανάπτυξη και δεν έχουν φτάσει ακόμη το επίπεδο αυτών της

Ιδιαίτερως αυξημένη ωστόσο είναι η κίνηση στη Θέρμη το πρωί, αφού όλες οι

και οι άλλοι κάτοικοι, πολλοί εκ των οποίων ανήκουν στην τάξη των συνταξιούχων, κατα-

κλύζουν τα

για να εφοδιάσουν τα

τους με τα αναγκαία.

Στη Θέρμη, τα δημόσια

αγγίζουν των αστρονομικό αριθμό των **2** δημοτικών,

γυμνασίου κι

λυκείου!!! Αριθμός που φυσικά δεν επαρκεί για την φιλοξε-

νία των συνεχώς αυξανόμενων μαθητών της περιοχής.

Οι μαθητές λοιπόν, ξυπνάν απ' τα

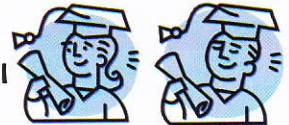
αγκομαχώντας να φτάσουν στην ώρα

τους στο , ώστε να αποφύγουν το

κήρυγμα σε περίπτωση που αρ-

γήσουν. Η σχολική ημέρα περνάει βαρετά και στερεότυπα πλέον κι οι

-κυρίως γυμνασίων και λυκείων- πασχίζουν να βρουν τρόπους, πάντα κατακριτέους από

τον εύλογο των

, ώστε να μετατρέ-

ψουν τη μέρα σε ενδιαφέρουσα.

Όταν οι δείκτες του αγγίζουν τις

, ένα κύμα επιστροφής διακρίνει το

πολλά υποσχόμενο χωριό.

, εργαζόμενοι,

που θυμήθηκαν

να μαγειρέφουν και σταματάν με τους

και το χαρακτηριστικό άδλημα της

περιοχής: το κουτσομπολιό,

και

, γυρνάν

για

να απολαύσουν μισή ώρα οικογενειακής θαληπής. Τη μισή αυτή ώρα διαδέχεται ύπνος

για τους τυχερούς, φροντιστήριο για τους μη έχοντες άλλη επιλογή,

για τους περισσότερους και προσπάθεια διάκρισης στο προαναφερόμενο άδλημα για τους

κολλημένους.

Τη

, κυριαρχεί στους

ο ήχος από

εργαζόμενων

στα λεγόμενα «fast food», που εξυπηρετούν τις επιθυμίες κακομαθημένων

που αρνούνται να φαν ξαναζεσταμένο

, ήχος που περιστασιακά καλύπτει τις φωνές

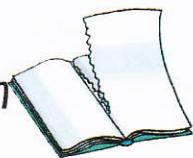
των πρωταγωνιστών του Big Brother...

Τώρα, αν χρειάζοταν ποτέ να περιγραφεί μια

, πέραν των καθημερινών, στη

θέρμη, τότε μάλλον η

αυτή θα ήταν αφιερωμένη στην

, μιας και

με τέτοια ευναρπαστική καθημερινότητα, οι κάτοικοι της «φοφάν» ν' αποδράσουν από

αυτή.

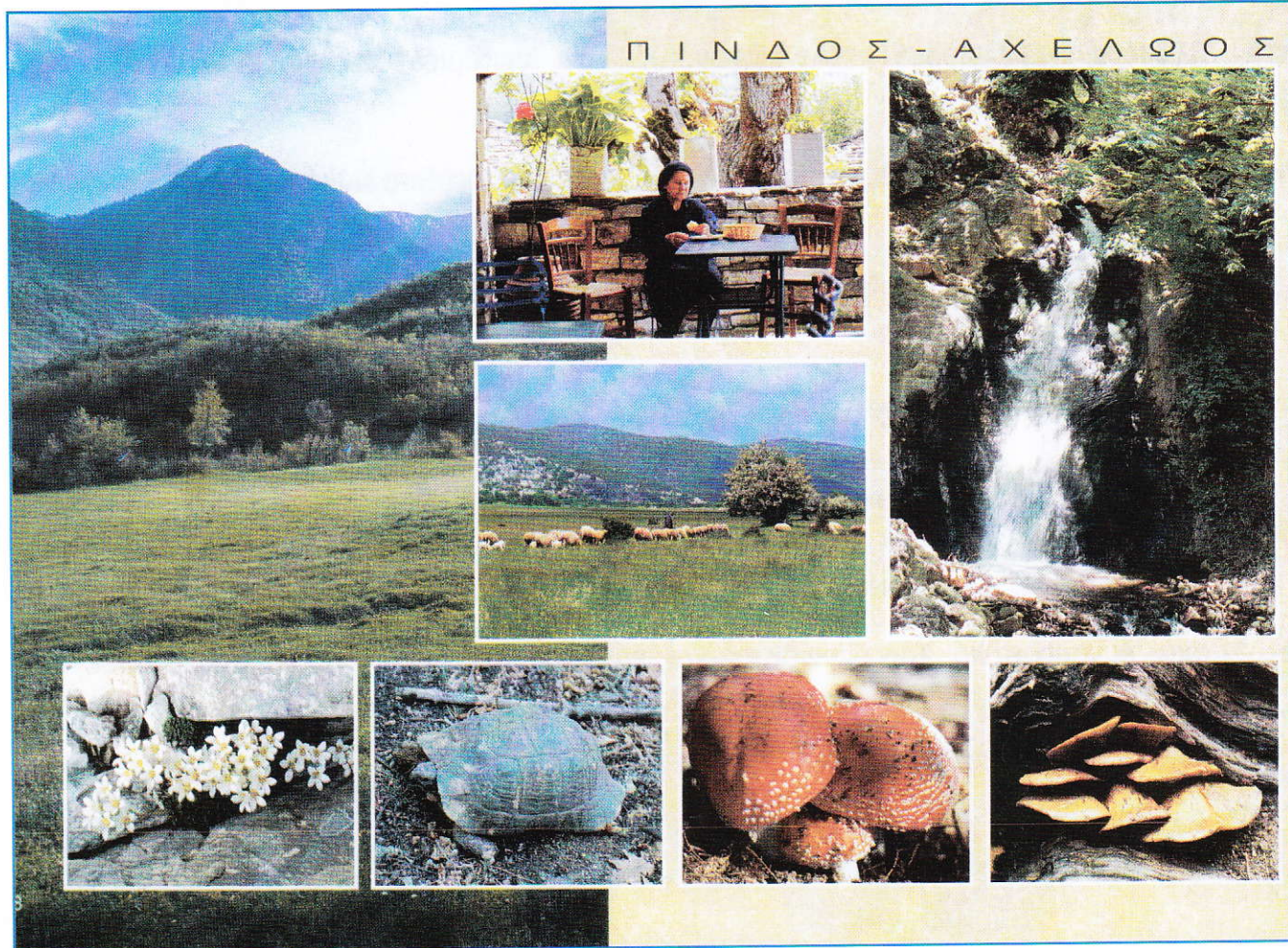
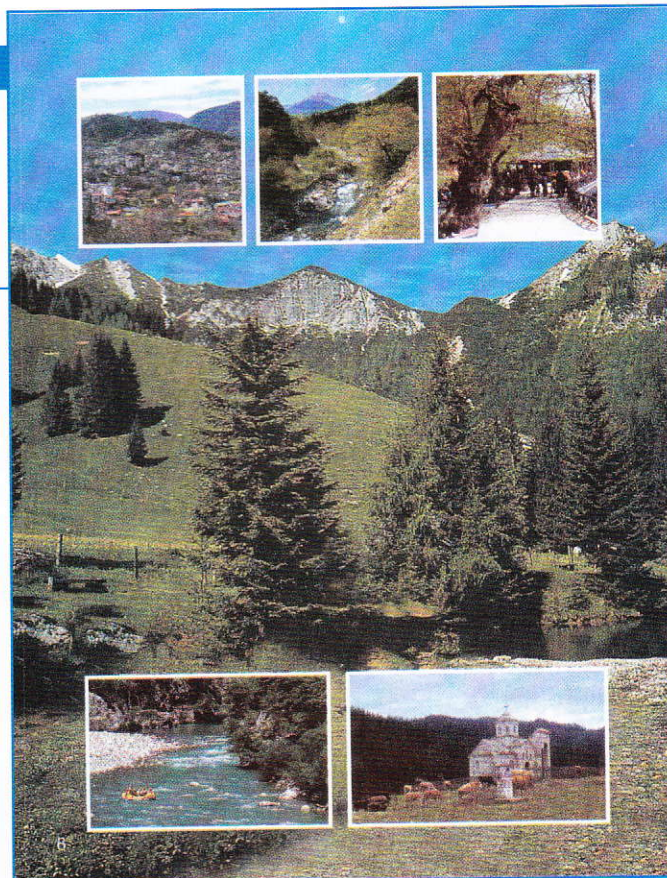
Τζημούλη Χριστίνα

Πίνδος-Μετέωρα

Τάκου Κωνσταντίνα

«Ανέβα, έχω παλιά κορφή
στέκει στην πρώτη της μορφή,
τίμα τ' απόκρημνα τα βράχια,
της Πίνδου τα στερνά ακροράχια».

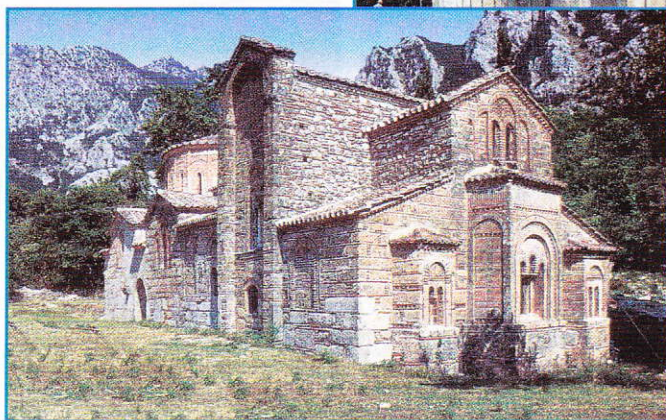
«Πάνω σ' αυτούς τους βράχους, το γαλάζιο
του ουρανού γίνεται πιο έντονο, τα άστρα
τη νύχτα έρχονται πιο κοντά, πάνω σ' αυτές
τις κορυφές αξίζει να αποτραβηχτείς μια
βραδιά και να σταθείς όρθιος».

Το ποίημα του Γκαίτε και το απόσπασμα της μοναχής Θεοτέχνης, δηλώνουν το θαυμασμό των ανθρώπων γι' αυτά τα μνημεία της φύσης.

Η Πίνδος είναι αναμφισβήτητα από τα ομορφότερα στολίδια της χώρας μας, μία πανέμορφη περιοχή γεμάτη χαράδρες, βουνοκορφές, ορεινά λιβάδια και κοιλάδες. Αποτελεί επιβλητικό και πανέμορφο τοπίο με σπάνια αγριολούλουδα να φυτρώνουν σε αφθονία, με το πλουσιότερο δάσος σε έλατα και τον Α-χελώο ποταμό να κυλά ανάμεσά τους. Όλα αυτά κάνουν την Πίνδο ένα πραγματικό παράδεισο.

Ξεκινώντας από τα Τρίκαλα και ανεβαίνοντας προς την Πίνδο συναντάμε την Πύλη στα αριστερά της, η οποία αποτελεί ενδιάμεσο σταθμό στην επικοινωνία των χωριών της Πίνδου με τα Τρίκαλα. Η Πύλη βρίσκεται ανάμεσα στον Ιταμό και τον Κόζιακα, με τις καταπράσινες πλαγιές του και τους χαμηλούς του λόφους. Σύμβολο της πόλης η τοξωτή γέφυρα (Καμάρα), που ενώνει τον ορεινό όγκο με την πεδιάδα.

Συνεχίζοντας από την Πύλη προς τα βόρεια, μέσα από ένα καταπράσινο τοπίο μοναδικής ομορφιάς, βρίσκουμε τα πρώτα χωριά, για να φτάσουμε στα φημισμένα Περτουλιώτικα λιβά-

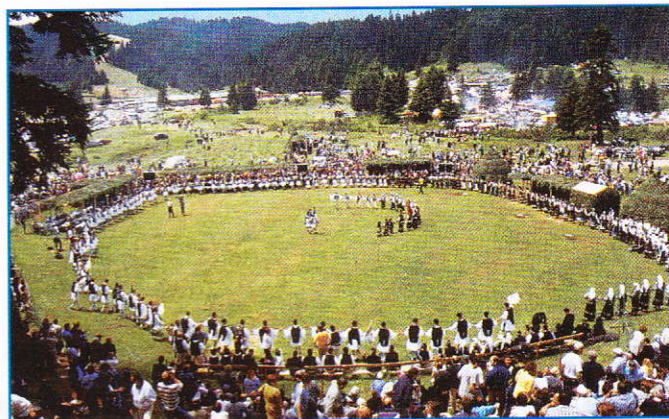
δια. Ακολουθώντας διάφορες διαδρομές συναντούμε διάσπαρτα μικρά χωριά, όπου φαίνεται να έχει σταματήσει ο χρόνος. Τα περισσότερα απ' αυτά είναι σχεδόν άδεια από κόσμο και μοιάζουν παραδομένα στην ησυχία των βουνών, αποκαλύπτοντας εικόνες μιας λυτής και απέραντης ομορφιάς.

Οι διαδρομές ανάμεσα στα βουνά των Χασίων ξαναφέρνουν στο μυαλό του ανθρώπου τις εικόνες της μάνας γης, δάση από καστανιές, οξιές και έλατα. Τα Τρία Ποτάμια είναι ένα ξέφωτο ανάμεσα στα βουνά. Ο Αχελώος, εκεί, γεμίζει συνέχεια από πηγές. Οι όχθες του είναι κατάφυτες από βελανιδιές. Το ιστορικό μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου, στέκει δίπλα στον ποταμό, ο οποίος αποτελεί το φυσικό όριο των νομών Τρικάλων και Άρτας. Έτσι, βλέπουμε τη φύση να ακολουθεί τη δική της αιώνια πορεία. Μέσα στη γαλήνη των βουνών, το φθινόπωρο ξεπροβάλλει το αιώνιο πράσινο του ελάτου και του πεύκου, το χρυσοκίτρινο της καστανιάς, του πλάτανου και της βελανιδιάς, το βαθύ κόκκινο της οξιάς, το καφέ της φτέρης, σε μια θαυμάσια συνύπαρξη αντιθέτων.

Επιπλέον, τα γεφύρια είναι θαυμάσια δείγματα λαϊκής αρχιτεκτονικής, το παλαιότερο είναι του Αγίου Βησσαρίωνα. Αρκετές γέφυρες, όπως της Σαρακίνας, της Παλιοκαριάς και πολλές πάνω στον Πηνειό, σώζονται ακόμη.

Τα Μετέωρα, λέγεται, πως πριν από εξήντα περίπου εκατομμύρια χρόνια, ήταν μια τεράστια λίμνη και κάποια στιγμή από τα δύο βουνά, Όλυμπος και Κίσαβος, ένα μεγάλο μέρος υποχώρησε και όλο το νερό της λίμνης

χύθηκε στο Αιγαίο Πέλαγος, αφήνοντας πίσω της αιώνια μαρτυρία, τους σημερινούς θαλασσογενείς βράχους των Μετεώρων.

Το όνομα τους τα Μετέωρα, το πήραν από τα Μοναστήρια, τα οποία πραγματικά αιωρούνται μεταξύ ουρανού και γης. Τα Μοναστήρια των Μετεώρων βρίσκονται στο κέντρο της Ελλάδας, εκεί όπου ο ποταμός Πηνειός αφήνει τα στενά της οροσειράς της Πίνδου για να εισβάλλει στη θεσσαλική πεδιάδα. Οι βράχοι ξεφυτρώνουν απ' τη γη απότομοι, κοφτοί, θεόρατοι, διαμορφωμένοι με το πέρασμα του χρόνου, σε διάφορα σχήματα που δίνουν την εντύπωση ότι επίτηδες η φύση τους σχημάτισε έτσι, ώστε να φιλοξενήσουν εκείνους,

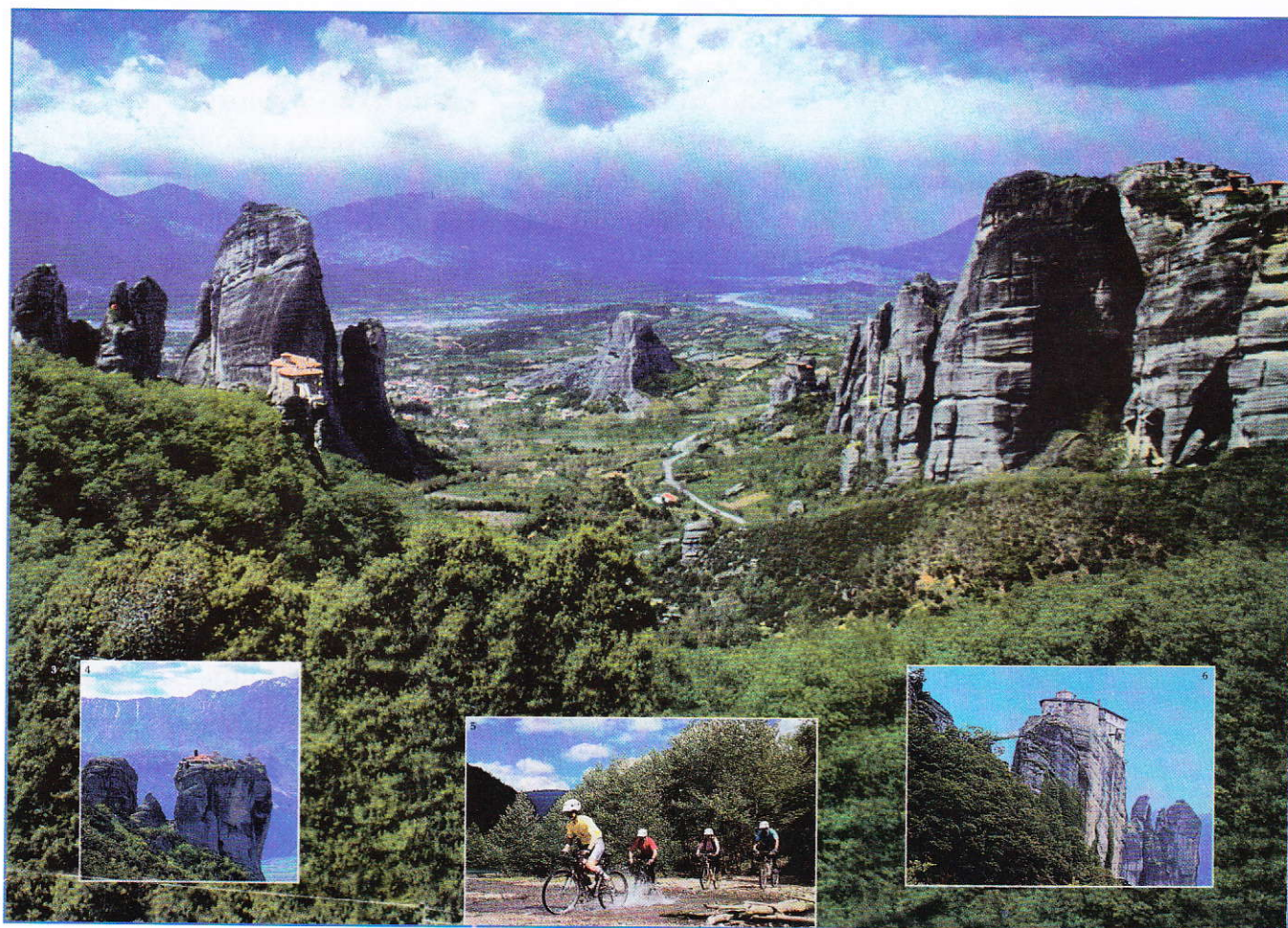
οι οποίοι παρακινημένοι απ' την πίστη τους στο Θεό, κατέφυγαν στη μοναξιά και αφιερώθηκαν στη λατρεία του. Τα Μοναστήρια με τα μπαλκόνια και τα περβάζια στεφανώνουν τις κορυφές των πελώριων βράχων και υψώνονται πάνω από χαράδρες, χωρισμένα και ταυτόχρονα ενωμένα σ' ένα απaráμιλλο τοπίο, το οποίο με τα βουνά της Πίνδου, το ποτάμι, την πλατιά πεδιάδα, τα δάση, τα φαράγγια και τα γραφικά χωριά, θεωρείται ένα απ' τα ωραιότερα τοπία του κόσμου.

Στα ύστερα βυζαντινά χρόνια καθώς και κατά την διάρκεια της τουρκοκρατίας η μοναστική αυτή κοινωνία αποτέλεσε καταφύγιο για κυνηγημένους. Πάνω σ' αυτούς τους γυμνούς και δυσπρόσιτους βράχους δημιουργήθηκε Κέντρο Βυζαντινής Τέχνης. Μετά το 10αι. μ.Χ. βρέθηκαν 24 Μοναστήρια στα Μετέωρα από τα οποία τα 6 λειτουργούν πλήρως σήμερα: Μεγάλου Μετεώρου (Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού), του Βαρλαάμ (Αγίων Πάντων), της Αγίας Τριάδος, του Αγίου Στεφάνου, του Ρουσάνου (Αγίας Βαρβάρας) και του Αγίου Νικολάου Ανάπαυση.

Για να επισκεφθεί κανείς τα Μοναστήρια μπορεί να περάσει από την Καλαμπάκα. Η πόλη της Καλαμπάκας

στους πρόποδες των μεγαλόπρεπων γκριζων βράχων των Μετεώρων, στο σημείο όπου ο Πηνειός αφήνει τα βουνά της Πίνδου, είναι ένας ενδιαμέσος σταθμός στο δρόμο μας για τα Μοναστήρια, τον οποίο δεν πρέπει να παραβλέψουμε. Στην πόλη, πάνω σ' ένα μικρό λόφο, υψώνεται η Μητρόπολη της Κοίμησης της Θεοτόκου. Πολύ αξιόλογα στο ναό είναι ο μαρμάρινος άμβωνας καθώς και το μαρμάρινο Κιβώτιο και το Σύνθρονο που βρίσκονται στο Ιερό βήμα. Απέναντι ακριβώς από την Καλαμπάκα και σε απόσταση 3 χιλιομέτρων, βρίσκεται κρεμασμένο στους πρόποδες του Κόζιακα και χωμένο μέσα στο πράσινο το όμορφο χωριό Διάβα, όπου μπορεί κανείς να ξεκινήσει τις ατελείωτες διαδρομές στο βουνό αλλά και να γευτεί ντόπιες νοστιμιές και να απολαύσει το ηλιοβασίλεμα με θέα τα πανέμορφα Μετέωρα.

Η πατρίδα μας έχει τόσες φυσικές ομορφιές που αξίζει κανείς να επισκεφθεί. Όμως αν κάποιος δεν επισκεφθεί τα Μετέωρα, το μοναδικό δημιούργημα της φύσης, τότε είναι βέβαιο ότι δεν θα μπορέσει να νιώσει το δέος αλλά και την αίσθηση της πληρότητας από ένα φυσικό τοπίο.

Όστε λοιπόν φτάσαμε με αυτά και με αυτά στο τέλος μιας χιλιετηρίδας και στην αρχή μιας άλλης.

Κι όπως σε κάθε έργο όταν πέσει η αυλαία γίνεται και το ταμείο, έτσι και τώρα πρέπει να κάνουμε τον απολογισμό.

Απολογισμός με τα θετικά του και δυστυχώς με τα αρνητικά του.

Απολογισμός για τον εαυτό μας, για το σύνολο, για την κοινωνία, για τον κόσμο μας και για τον πολιτισμό.

Εν τέλει απολογισμός για την ίδια την ανθρώπινη εξέλιξη.

Από που λοιπόν θα πρέπει να ξεκινήσουμε;

Μα φυσικά από αυτό που μας περισσεύει, την δυστυχία μας.

Είναι γεγονός ότι, παρόλο που ο κόσμος έφτασε δύο φορές στο χείλος της ολοκληρωτικής καταστροφής, τίποτα δεν διδάχθηκε. Η μάστιγα του πολέμου συνεχίζεται, σε διάφορα μήκη και πλάτη ανά τον πλανήτη.

Αιτίες διάφορες, μα μία η κυριότερη. Ματαιοδοξία! Και βέβαια ουδείς πόλεμος έλυσε ποτέ τα προβλήματα ούτε εξάλειψε τις διαφορές μεταξύ φτωχών και πλουσίων ή μαύρων και λευκών ή χριστιανών και μουσουλμάνων.

Εξεγέρσεις, ενάντια στην πολιτική, στην κοινωνική και στην θρη-

σκευτική καταπίεση διαδέχονται η μια την άλλη, και ενώ φαίνονται εξ' αρχής ότι λύνουν τα προβλήματα, δυστυχώς τα συσσωρεύουν.

Και βέβαια τον χορό σέρνουν οι ισχυροί αυτού του πλανήτη που κατά περίπτωση βαφτίζονται δικαστές-υπερασπιστές-νομοθέτες-εκδικητές-τιμωροί.

Ανάλογα με το σενάριο, που κατά πώς τους ταιριάζει, προς δόξαν των ηθικών νόμων τους οποίους επικαλούνται και του διεθνούς δικαίου το οποίο με πάθος –όπως λένε– υπερασπίζονται.

Πρέπει λοιπόν με βόμβες να υπερασπιστούμε τους πληθυσμούς που καταπιέζονται ρίχνοντάς τες σε άλλους πληθυσμούς, γιατί έτσι προστάζει η Νέα Τάξη πραγμάτων.

Πρέπει να εφαρμόσουμε αυτό που είναι σωστό αδιαφορώντας για το πώς, και έτσι η μετοχή της ανθρώπινης ύπαρξης βρίσκεται τελευταία στο χρηματιστήριο αξιών.

Αλαζονεία, υπέρμετρο εγώ, μίσος, άμετρο πάθος κατά της ίδιας της ζωής, συνθέτουν το παζλ της ανθρώπινης τραγωδίας.

Ο άνθρωπος για τον άνθρωπο λύκος, έλεγαν οι Λατίνοι και επιβεβαιώνονται.

Οι ισχυροί εξοπλίζουν τους ανίσχυρους για να αλληλοεξοντώνονται, και για να παραμείνουν για πάντα ισχυροί.

Στον βωμό αυτού του παραλογισμού χιλιάδες τα θύματα, αθώες και μη ψυχές, τροφή στην φλόγα της ανθρώπινης μισαλλοδοξίας.

Απολογισμός λοιπόν. Τι μας έμεινε;

* Το διήγημα τιμήθηκε με έπαινο στον πανελλήνιο μαθητικό λογοτεχνικό διαγωνισμό «Ο Φίλων», 2001.

Όπως σε κάθε εποχή, έμειναν και πάλι οι ισχυροί και οι αδύνατοι σε μια τρελή κούρσα που οι πρώτοι παραμένουν πρώτοι και οι δεύτεροι να προσπαθούν μάταια να τους φτάσουν.

Οι πλούσιοι και οι φτωχοί, οι καλοί και οι κακοί, οι έντιμοι και οι άτιμοι, οι θρησκευόμενοι και οι άθεοι. Λευκοί, μαύροι, κίτρινοι, ερυθρόδερμοι.

Όπως πάντα ήταν, έτσι και παραμένουν με μια διαφορά, μικρή διαφορά.

Τώρα –λένε– είναι πολιτισμένοι. Αυτού του πολιτισμού που κάθε βράδυ παρακολουθούμε στα κανάλια των τηλεοράσεών μας. Αυτού του πολιτισμού που βαφτίζει τις ρουκέτες και τους πυραύλους επιχείρηση ειρήνης. Αυτού του πολιτισμού που δίνει άφεση αμαρτιών σε ηγέτες, που τους χαρίζεται και τους επαναχρίζει ηγέτες. Αυτού του πολιτισμού που με περίσσειμα υποκρισίας δίνει βραβεία ειρήνης σε ηγέτες ενώ έπρεπε να τους καταδικάσει ως εγκληματίες κατά του ανθρώπινου γένους. Αυτού του πολιτισμού που στο όνομα των εξοπλισμών και της βιομηχανοποίησης κατέστρεψε τα δύο τρίτα του φυσικού πλούτου, της πανίδας και της χλωρίδας του πλανήτη μας. Αυτού του πολιτισμού που τρέφει και συντηρεί θρησκείες ντυμένες στο χρυσάφι, σε έναν πλανήτη που δεν περισσεύουν τα νοσοκομεία.

Του πολιτισμού που όλως παραδόξως έχει περίσσειμα πλούτου αλλά και περίσσειμα φτώχειας.

Είναι λοιπόν αυτή η διαφορά μας σε αυτό το πέρασμά μας στην επόμενη χιλιετία. Ότι γίναμε πιο πολιτισμένοι –και πιο άνθρωποι...

Άνθρωποι που καθισμένοι αναπαυτικά το βράδυ στον καναπέ μας, παρακολουθούμε να παίζεται σε όλα τα κανάλια η ανθρώπινη τραγωδία και δεν μας ξυπνάει.

Λέμε υποκριτικά ότι μας αγγίζει, αλλά βρίσκεται μακριά μας.

Στεναχωρούμαστε γιατί χύθηκε κάπου αίμα, αλλά χαιρόμαστε που δεν είναι δικό μας.

Δακρύζουμε για κάποια σκελετωμένα παιδιά που σκάβουν με τα χέρια τους στην έρημο για νερό, στο μακρινό Μπαγκλαντές, αλλά κοι-

μόμαστε ευτυχισμένοι το βράδυ γιατί δεν είναι τα δικά μας παιδιά.

Συγκινούμαστε ίσως για τις στρατιές προσφύγων, που είτε η άθλια ζωή τους, είτε ο πόλεμος, είτε το ένστικτο της επιβίωσης τους οδήγησε σ' άλλα μέρη, ζωντανά ερείπια να πουλάνε και το τελευταίο ίχνος ανθρώπινης αξιοπρέπειας προκειμένου να εκπληρώσουν την ύστατη υποχρέωση –την υποχρέωση για ζωή. Αλλά δεν φθάνει.

Και βέβαια όλοι καλυπτόμαστε πίσω από την δικιά μας αδυναμία. Αυθόρμητο το ερώτημα στα χείλια μας: Και τι να κάνω εγώ; Και η απάντηση είναι μία: Ένας τίποτα, όλοι τα πάντα.

Γιατί όλους μας αφορά, αν σε λίγο ο πλανήτης μας θα γίνει πλανήτης νεκρών, όλους μας αφορά αν ο επόμενος παγκόσμιος πόλεμος θα γίνει για το νερό, όλους μας αφορά αν όλοι οι εξαθλιωμένοι, πεινασμένοι, διψασμένοι λαοί, μετακινηθούν και με δικαιολογημένη βία θελήσουν να γευτούν την ευτυχία των πλουσιότερων.

Όλους μας αφορά αν αδιαφορήσουμε για τον Θεό και αναζητήσουμε την ευτυχία στην καλοπέραση. Όλους μας αφορά να μην ξεριζωθεί και να μείνει βαθιά η πίστη μας στο θείο. Όλους μας αφορά να βελτιώσουμε τις επιστήμες για μια ζωή δίχως αρρώστιες, αλλά ξέροντας ότι τα ανθρώπινα όρια δεν είναι ατελείωτα. Άλλωστε Θεοί δεν είμαστε, αλλά επιβάλλεται να γίνουμε καλύτεροι ως άνθρωποι, και ο καθένας μας ξεχωριστά μπορεί να γίνει ένας μικρός Θεός.

Και βέβαια για όλα αυτά, τον πρώτο λόγο έχουν οι απανταχού μεγάλοι.

Αυτοί πρέπει να δουν πρώτοι κατάματα την αλήθεια. Αυτοί οι μεγάλοι, οι ισχυροί, οι αλάνθαστοι, οι Δικαστές και τιμωροί. Αυτοί και όχι εμείς.

Άλλωστε εμείς παιδιά είμαστε!

Βασιλάκης Ευστράτιος

Μπαμπά, τι είναι παγκοσμιοποίηση;

από την Γκορλίτσα Ανατολή

Παιδί μου, η παγκοσμιοποίηση είναι πλέον μια πραγματικότητα. Χρήμα, η πληροφορία, η εργασία και κυρίως η εξουσία δεν έχουν σύνορα. Αλλά μη με ρωτάς αν αυτό είναι καλό ή κακό...

Ναι, βεβαίως η παγκοσμιοποίηση είναι πλέον πραγματικότητα. Γιατί και η διαμαρτυρία και η αντίσταση στην παγκόσμια εξουσία που ελέγχει χρήμα, την εργασία και την πληροφορία επίσης δεν έχουν σύνορα. Αυτό είναι σίγουρα καλό...

Και επειδή, παιδί μου, αυτοί οι μυστήριοι παγκοσμιοποιημένοι ανατρεπτικοί αντιρρησίες μαζεύτηκαν στη Γένοβα και μπήκαν στη μύτη των παγκόσμιων 8 αρχηγών (αντί να παρακολουθούν τα δρώμενα του παγκόσμιου χρηματιστηρίου ή του παγκόσμιου τζετ-σετ), οι μπάτσοι της παγκοσμιοποίησης έριξαν μια πιστολιά σκοτώνοντας ένα παιδί. Έτσι θα γίνει παγκοσμίως γνωστό ότι, όταν οι αρχηγοί του κόσμου συνεδριάζουν, οι υποτελείς του κόσμου πρέπει να παρακολουθούν με Ευλάβεια. Αυτό, παιδί μου, είναι κακό.

Πάντως είναι γεγονός ότι οι παγκόσμιες τηλεοράσεις Δε μεταφέρουν σ' όλα τα μήκη και πλάτη της γης μόνο τις αποφάσεις των παγκόσμιων ηγετών, αλλά και τις αντιρρήσεις των παγκόσμιων φτωχών. Αυτό, παιδί μου, είναι καλό.

Αν οι παγκόσμιοι ηγέτες συσκέπτονται για το

καλό της ανθρωπότητας και κάποιοι τους εμποδίζουν με τις φασαρίες που κάνουν, τότε, παιδί μου, αυτό δεν είναι καλό.

Αν όμως οι παγκόσμιοι ηγέτες συνωμοτούν σε βάρος της ανθρωπότητας και φροντίζουν μόνο για το δικό τους συμφέρον και κάποιοι τους εμποδίζουν με τις φασαρίες που κάνουν, τότε, παιδί μου, αυτό είναι ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ.

— Τελικά, μπαμπά, η παγκοσμιοποίηση είναι καλή ή κακή;

— Αν, παιδί μου, παγκόσμιο χρήμα και η παγκόσμια πληροφορία λειτουργούν για το καλό όλου του κόσμου, τότε είναι καλή. Αν, λέω αν, συμβαίνει το αντίθετο, τότε είναι κακή.

Και ενώ αυτά προσπαθούσε να μου εξηγήσει, ένιωσα να κρατάει την τελευταία σκέψη για εκείνον. Ήταν σαν μια αύρα που δρόσισε την υπάκουη στεγνή ψυχή του.

Όσο χρειαζόμενη είναι η κοινωνική, εργασιακή και πολιτική υπακοή για την πρόοδο της κοινωνίας, της οικονομίας και της πολιτείας άλλο τόσο απαραίτητη είναι η ανυπακοή για την εξισορρόπηση της ανθρώπινης ιστορίας.

Γιατί οι υποτελείς που μόνο υπακούν κακομαθαίνουν τους αρχηγούς τους. Κι όταν αυτοί κακομαθαίνουν, τα πράγματα δυσκολεύουν για όλο τον κόσμο.

Αλλά αυτά, παιδί μου, θα τα μάθεις, όταν μεγαλώσεις...

Οι γυναίκες στο Αφγανιστάν πριν και μετά την εμφάνιση των Ταλιμπάν

Ιορδανίδου Κυριακή

Το Αφγανιστάν απ' την αρχή της εμφάνισής του πάνω στον χάρτη (642 μ.Χ.), έχει βιώσει αναρίθμητες αλλαγές. Ζει σε μια εμπόλεμη κατάσταση και υπήρξε πάντα πεδίο μαχών των Μεγάλων Δυνάμεων όσον αφορά τον έλεγχο των οροπεδίων του (π.χ. Αγγλίας-Ρωσίας, καθώς επίσης και Ρωσίας-ΗΠΑ). Όταν το 1992 ο αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών του Αφγανιστάν Νατζιμπουλάχ αναγκάζεται να παραδώσει την εξουσία στις φατρίες των μουτζαχεντίν, οδηγείται η χώρα σε ατελείωτες φυλετικές συγκρούσεις έως την επικράτηση των Ταλιμπάν το 1996, οι οποίοι επέφεραν την καταστροφή σ' όλο το πληθυσμό και ειδικότερα στις γυναίκες.

Μιλώντας όμως για καταστροφή οφείλουμε να τονίσουμε πως η ζωή των Αφγανών γυναικών δεν ήταν πάντα όπως είναι σήμερα. Κατά τα μέσα του 20ου αιώνα, οι γυναίκες στα αστικά κέντρα άρχισαν να αποκοτούν δικαιώματα, αν και ελάχιστα στην αρχή. Το μεγάλο βήμα έγινε το 1964 όπου στη σύνταξη του συντάγματος συμμετείχαν και γυναίκες. Άρχισαν σιγά-σιγά ν' αποκτούν υψηλές και σημαντικές θέσεις, όπως για παράδειγμα πολιτικά πόστα, θέσεις στο δικαστικό και διπλωματικό σώμα, ακόμα και στο στρατό και στα ΜΜΕ. Με την σοβιετική εισβολή το 1979, ολοένα και περισσότερο αυξανόταν ο αριθμός των γυναικών που σπούδαζαν και εργάζονταν. Οι μουτζαχεντίν ήταν οι πρώτοι που άρχισαν να καταργούν τις ελευθερίες των γυναικών. Αρχικά το 1989, απαγόρευαν στις Αφγανές να εργάζονται σε ανθρωπιστικές οργανώσεις. Η ποινή για

όσες δεν υπάκουαν; ΘΑΝΑΤΟΣ! Αργότερα τους επέβαλλαν να κυκλοφορούν στο δρόμο μόνο φορώντας το χιτζάμπ (μαύρο ένδυμα που αφήνει ακάλυπτα μόνο τα μάτια). Το 1990 ακολουθεί η απαγόρευση του δικαιώματος των γυναικών να μάθουν γράμματα. Λίγο αργότερα επιβάλλεται το τσαντόρ. Όταν ήρθαν οι Ταλιμπάν, το τσαντόρ έγινε αποπνικτική μπουρκα, απαγορεύτηκε η εργασία, η απλή έξοδος χωρίς τη συνοδεία αρσενικού, η εκπαίδευση, ακόμα και η περιθάλψη. Η καθημερινότητα πλέον των γυναικών απαιτούσε μαστίγωμα ακόμα και αν απλά γελούσε σε δημόσιο χώρο ή άφηνε να φανεί ένα ελάχιστο κομμάτι της επιδερμίδας της.

Επιπλέον οι άντρες όφειλαν να ταξιδεύουν σε διαφορετικά λεωφορεία απ' τις γυναίκες. Οι γυναίκες στο λεωφορείο θα πρέπει να μην βλέπουν τον οδηγό ούτε αυτός τις γυναίκες (πόσο μάλλον να μιλήσουν μεταξύ τους). Γι' αυτό το λόγο χωρίζονται μ' ένα κουρτινάκι.

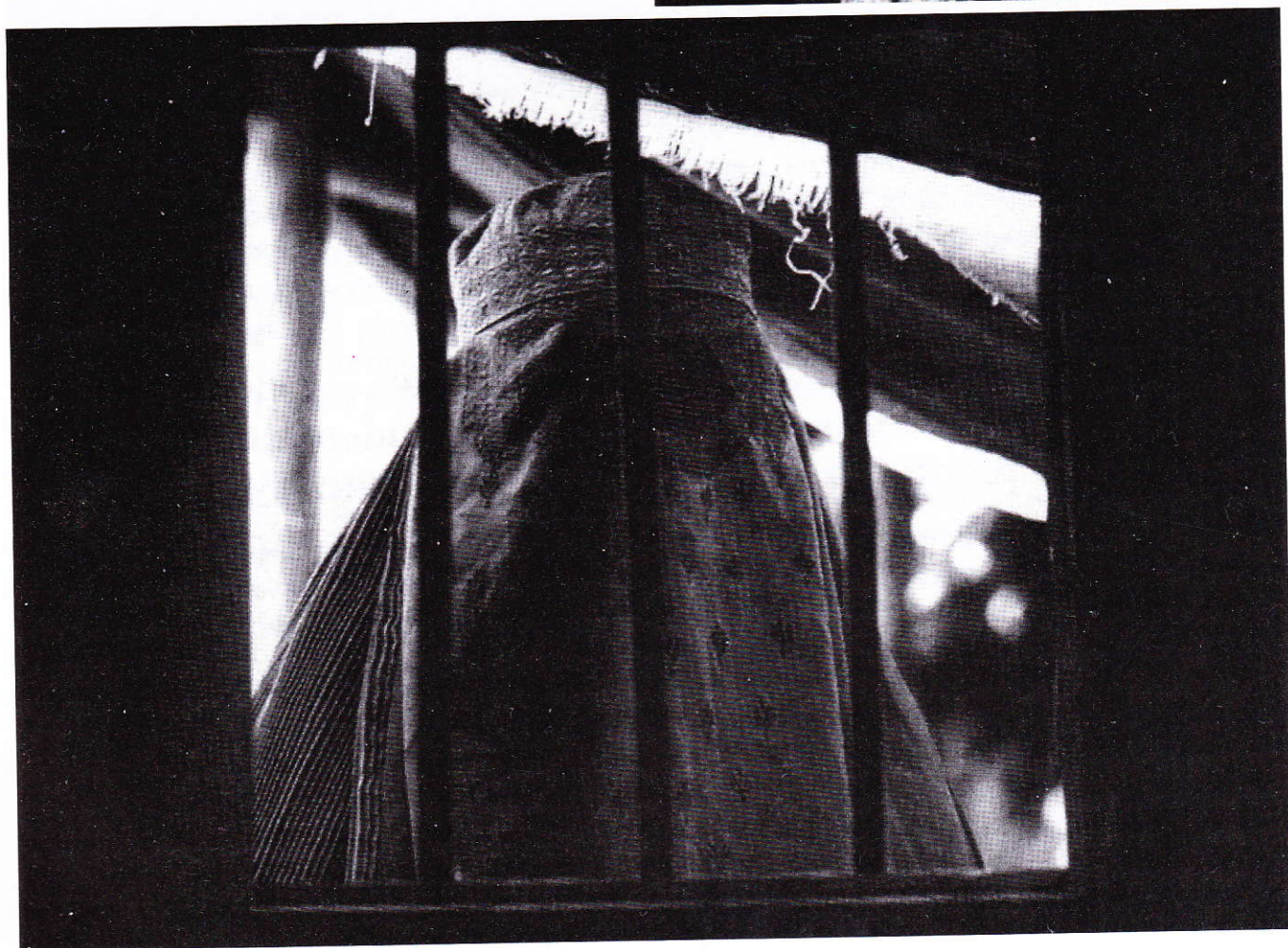
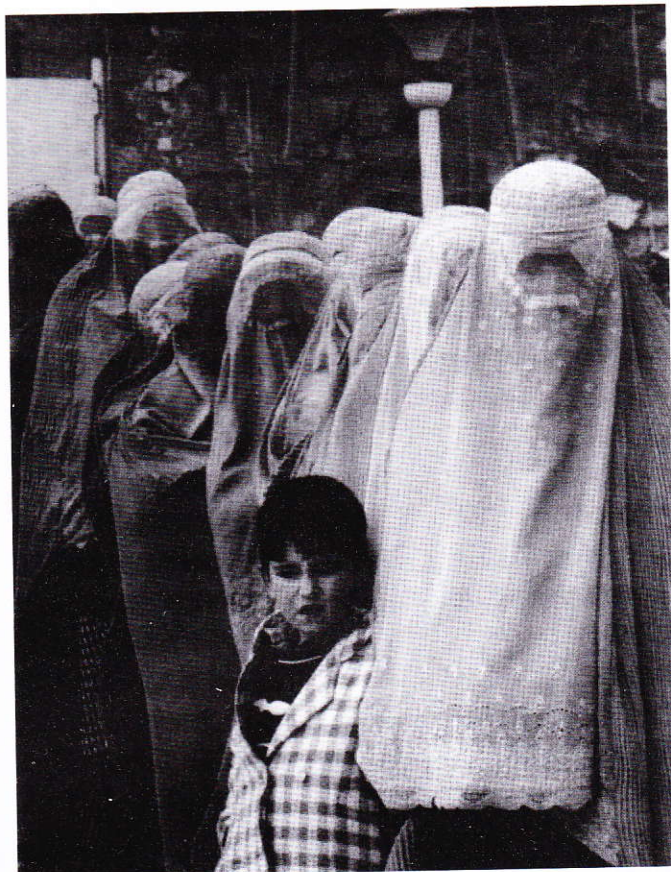
Οι Αφγανές όμως εναντιώνονται σ' αυτή τη κατάσταση και με το τρόπο τους αντιστέκονται στους απαράδεκτους νόμους που τους επιβάλλουν. Ρισκάροντας τη ζωή τους, έχουν δημιουργήσει κρυφά σχολεία για τα κορίτσια δίνοντας τους έτσι την ευκαιρία για μόρφωση

που τους αρνείται το κράτος. Μετατρέπουν τα σπίτια τους σε Ινστιτούτα ομορφιάς, παρόλο που τους απαγορεύει ο νόμος ακόμα και το βάψιμο των νυχιών.

Στην Καμπούλ υπάρχουν πάνω από 40.000 χήρες ως αποτέλεσμα του πολέμου. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος και του ότι οι Ταλιμπάν απαγορεύουν στις γυναίκες να δουλέψουν, οι περισσότερες, μη έχοντας άλλη λύση, αναγκάζονται να ζητιανεύουν ή ακόμα χειρότερα, να ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ, και μ' αυτό το τρόπο να ζουν την οικογένειά τους. Πόσο σκληρή μπορεί να είναι λοιπόν η κοινωνία;

Το Αφγανιστάν πάντα είχε τις γυναίκες σε χειρότερη μοίρα απ' τους άνδρες, όμως με την άνοδο των Ταλιμπάν στην εξουσία η γυναίκα μετατράπηκε σ' ένα αντικείμενο με μόνο «δικαίωμα» να κάνει παιδιά και να υπηρετεί τον άνδρα της.

Αυτές οι τόσο καταφρονημένες και ξεχασμένες απ' την κοινωνία γυναίκες, μπορούν πλέον να ελπίζουν για ένα καλύτερο αύριο και για μια καλύτερη ζωή. Όσο βέβαια τους επιτρέπει η προσωρινή (ή και οριστική, ποιος ξέρει;) απομάκρυνση των Ταλιμπάν...

Είναι η αδυναμία ενός ή πολλών ατόμων να βρουν εργασία. Σε κατάσταση δηλαδή ανεργίας βρίσκονται εκείνοι που θέλουν και μπορούν να εργαστούν αλλά δεν βρίσκουν εργασία.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ: Το φαινόμενο αυτό οφείλεται σε διαφόρους λόγους. Γενικά, πάντως η ανεργία οφείλεται στο γεγονός ότι υπάρχει μεγαλύτερη προσφορά εργασίας από εκείνη που ζητείται. Και παρουσιάζεται περισσότερο στη νεότερη, στη σύγχρονη κοινωνία, όπου πάντοτε υπάρχει ένας αριθμός εργαζομένων, που περισεύει.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ: Ο αριθμός των ανέργων είναι τότε μικρότερος και τότε μεγαλύτερος. Σε μερικές περιπτώσεις η ανεργία μπορεί να πάρει τεράστιες διαστάσεις. Μπορεί να πλήξει πολλές χιλιάδες ανθρώπων, ίσως μάλιστα και εκατομμύρια σε ορισμένες μεγάλες χώρες. Αυτό όμως μπορεί να συμβεί μονάχα στις περιπτώσεις που η οικονομία μιας χώρας περνά κρίση. Η ανεργία, οπωσδήποτε, είναι οδυνηρό φαινόμενο, όπως και να παρουσιάζεται. Είναι όμως πολύ πιο οδυνηρό, όταν παίρνει τόσο μεγάλη έκταση.

ορισμένες ώρες της ημέρας, η κατάσταση δεν αλλάζει ουσιαστικά. Στη δεύτερη αυτή περίπτωση, μιλάμε συνήθως για υποαπασχόληση.

ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ: Υπάρχουν διάφορες μορφές ανεργίας όπως: χρόνια ανεργία, φυσιολογική ανεργία, εποχική ανεργία, τεχνολογική ανεργία και κυκλική ανεργία.

Χρόνια ανεργία υπάρχει όταν ένα μέρος από τον εργαζόμενο πληθυσμό δεν εργάζεται μόνιμα. Αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους. Μπορεί λ.χ. να οφείλεται σε έλλειψη φυσικών πόρων, μολονότι υπάρχουν και χώρες χωρίς φυσικούς πόρους με καλή όμως οικονομία. Κυρίως η χρόνια ανεργία οφείλεται στο γεγονός ότι η οικονομία κινείται πολύ χαμηλά και έτσι δεν μπορεί να εξασφαλίσει εργασία σε όλους τους εργαζόμενους. Ένα μεγάλο μέρος επίσης από τον πληθυσμό μιας χώρας έχει μικρά εισοδήματα. Και αυτό περιορίζει τη ζήτηση και την κατανάλωση αγαθών και επομένως δε συντελεί στο να μεγαλώνει η παραγωγή και να ζητούνται εργάτες.

Φυσιολογική ανεργία είναι η ανεργία στην οποία βρίσκονται οι εργαζόμενοι όταν αφήνουν μια εργασία και ψάχνουν για άλλη. Το χρονικό διάστημα, που μεσολαβεί

Ο εφιάλτης της ανεργίας

από την Πέτρου Ιωάννα

Γιατί, τότε, οι συνέπειες είναι πιο βαριές, όχι μονάχα για τους ανέργους, αλλά για ολόκληρο τον πληθυσμό της.

Για τον εργαζόμενο πρώτα-πρώτα, γιατί το ημερομίσθιο ή ο μισθός του αποτελεί το μοναδικό πόρο για να ζήσει αυτός και η οικογένειά του. Με το να υπάρχει ανεργία, ένα ολόκληρο πλήθος από εργατικά χέρια μένει αχρησιμοποίητο. Παράλληλα, περιορίζεται και η ζήτηση αγαθών. Στενεύει η αγορά. Τα εργοστάσια παράγουν λιγότερα προϊόντα και επομένως, περιορίζεται ακόμη περισσότερο η ζήτηση εργασίας.

ΜΕΤΡΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ: Στη εποχή μας, παίρνονται ορισμένα μέτρα για να μην απλωθεί η ανεργία. Επίσης, παίρνονται από την πολιτεία και ορισμένα μέτρα για να μετριασθούν οι συνέπειες για τον εργαζόμενο. Τα επιδόματα π.χ. ανεργίας είναι ένα από αυτά τα μέτρα. Όπως, όμως και να έχει το πράγμα, η ανεργία δεν παύει να είναι οδυνηρή για τον εργαζόμενο. Γιατί το επίπεδο της ζωής του κατεβαίνει πολύ χαμηλά, όταν δε βρίσκει καθόλου εργασία, η κατάσταση είναι, βέβαια πολύ χειρότερη. Αλλά και τον βρίσκει τότε εδώ και πότε εκεί, ή όταν δουλεύει μερικές μόνο ημέρες ή

ανάμεσα στην εγκατάλειψη της μιας εργασίας και στην εξεύρεση άλλης, μπορεί να είναι μικρότερη ή μεγαλύτερη. Εξαρτάται από το αν είναι ή όχι συμπληρωμένες οι εργασίες στους κλάδους, στους οποίους οι εργαζόμενοι ψάχνουν για να βρουν καινούργια εργασία.

Η εποχική ανεργία παρουσιάζεται σε ορισμένες περιόδους και επηρεάζεται από τις ατμοσφαιρικές συνθήκες, όπως λ.χ. γίνεται στις οικοδομές και στη γεωργία.

Η τεχνολογική ανεργία οφείλεται στις μηχανές, οι οποίες αντικαθιστούν τους εργάτες ή τους περιορίζουν όπου χρειάζονται. Ή ακόμη χάρη στις μηχανές, οι εργοδότες χρειάζονται εργάτες με άλλη ειδικευση.

Τέλος η κυκλική ανεργία προκαλείται από μια οικονομική κρίση. Με την κρίση, οι δουλειές πέφτουν. Και έτσι απολύονται πολλοί εργάτες και υπάλληλοι και η ανεργία μεγαλώνει.

Για να αντιμετωπίσουν την κυκλική ανεργία τα διάφορα κράτη, εκτός από τα επιδόματα που δίνουν στους ανέργους, καταφεύγουν και σε ορισμένα άλλα μέτρα. Κυρίως, προσπαθούν να κατασκευάσουν δημόσια έργα για να απασχοληθούν σ' αυτά οι άνεργοι.

Παλιά ακατοίκητα σπίτια Θέρμης

Τεχνητή λίμνη Θέρμης χωρίς νερό!

«Άγιος Νικόλαος»
Ο παλιός Ιερός Ναός
και τμήμα από τον καινούριο

Ο Δήμαρχος Θέρμης αποκαλύπτει...

Η συνέντευξη δόθηκε στις Τζημούλη Χριστίνα, Χατζή Παναγιώτα και Τσαρακτσούδη Καλλιόπη.

Καλημέρα κ. Δήμαρχε. Ευχαριστούμε πολύ που μας δεχτήκατε. Θα αρχίσουμε κατευθείαν με τα παράπονά μας – μιας και είναι και επίκαιρο λόγω καιρού με τις βροχές τα χιόνια κ.λπ. – με ένα θέμα που απασχολεί το μεγαλύτερο ποσοστό των μαθητών. Περίπου το 90% των μαθητών μένει στις πάνω συνοικίες της Θέρμης κι έτσι αναγκάζομαστε να πηγαίνουμε σχολείο διαμέσου του δρόμου του γηπέδου, το οποίο με τις βροχές γίνεται λασπώδες κι έτσι καταλαβαίνετε ότι είναι δύσκολο να περνάμε από εκεί καθημερινά.

Εκείνο κάποια στιγμή πρέπει να το κόψουμε. Θα πρέπει να προστατέψουμε την πρόσβαση από την κάτω πλευρά, και να κάνετε τον κύκλο. Τώρα που έγινε ο δρόμος με ασφαλτό από την Υψηλάντη κατεβαίνετε εύκολα μέχρι εκεί και συνεχίζεται κάτω για να πάτε σχολείο.

Τα περισσότερα παιδιά όμως τα εξυπηρετεί εκείνος ο δρόμος γιατί αλλιώς αναγκάζονται να κάνουν τον κύκλο.

Κάποιοι όμως περνάνε από εκεί και γράφουν στους τοίχους. Εμείς το βάφουμε κι εκείνοι το γράφουν. Και προβληματίζομαι για το αν πρέπει να το κλειδώσω ή όχι. Νομίζω ότι όλοι έχετε ευθύνη, και ειδικά οι άνθρωποι που διοικούν τα θεσμικά όργανα που προβλέπονται για το σχολείο, τα δεκαπενταμελή σας κ.λπ. και μπορούν να απομονώσουν αυτά τα στοιχεία που κάνουν τις ζημιές, και είναι οι ίδιοι, αυτοί που έβαψαν και την εκκλησία. Που τους ξέρετε όλοι, τους ξέρετε, τους ξέρετε εσείς ποιοι είναι και πρέπει να τους καταγγείλετε και να τους απομονώσετε. Αυτό είναι υπεύθυνη συμπεριφορά. Γιατί; Δε μπορεί ο καθένας να τιμωρηθεί; Γιατί αυτές τις ζημιές, κάποιος τις πληρώνει. Τις πληρώνετε πάλι εσείς. Δε τις πληρώνω εγώ. Τα δικά σας λεφτά δίνετε. Και θα πρέπει με σοβαρότητα, με προσοχή και με φειδώ, να διαχειριστούμε αυτά που υπάρχουν. Και είναι δικά σας αυτά τα πράγματα δεν είναι δικά μου.

Το να κλειστεί εκείνο το σημείο δε θα εξυπηρετήσει κανέναν.

Μα ήρθε και μου έκανε χαρτί η ομάδα και ζητάει να το κλείσουμε γιατί λέει γίνονται ζημιές. Και έγιναν κι άλλες, σπάσανε κάποια φρεάτια.

Να ξέρετε πάντως ότι το δρόμο αυτό χρησιμοποιούν πολλοί μαθητές γιατί βολεύει περισσότερο. Αλλιώς θα είμαστε αναγκασμένοι να κάνουμε ολόκληρο κύκλο.

Θα σας ικανοποιούσε αν το έριχνα ένα μπετό, ένα τσιμέντο να περνάτε, αλλά εσείς θ' αναλαμβάνετε ν' απομονώσετε αυτούς που κάνουν τις ζημιές; Θα το αναλάβετε; Κι εσείς και το δεκαπενταμελές σας και όποιο διοικούν εν πάση περιπτώσει. Θα κάνετε κάτι τέτοιο; Μέχρι να τελειώσουν οι διακοπές σας αυτό θα έχει τελειώσει.

Ο Λυκειάρχης μας μας ζήτησε αν είναι δυνατόν να τοποθετηθούν σιδεριές μεσαίου μήκους στα παράθυρα του πάνω ορόφου του σχολείου ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος για κάποια παιδιά που τυχαίνει να κάθονται στα παράθυρα.

Τα παιδιά του λυκείου;;;; Τα παιδιά του Λυκείου;;;;; Ε δεν είστε παιδάκια εσείς ρε παιδιά. Είστε ώριμα παιδιά. Αν είναι δυνατόν!!!! Να το κάνουμε αυτό στα Δημοτικά, ή στο Γυμνάσιο, αλλά όχι και στο Λύκειο να φοβόμαστε μη πέσουν απ' τα παράθυρα!!! Εκτός κι αν θέλει κάποιος ν' αυτοκτονήσει. Είναι κατ' αρχάς ακαλαίσθητο μέχρι τη μέση. Ή θα το κλείσεις ή δε θα το κλείσεις. Δηλαδή αρχιτεκτονικά δε δίνει αυτό εκτός αν βάλουμε μπάρες. Για να εμποδίσουμε κάποιον να πέσει. Που άμα θέλει να πατήσει και να φύγει... αλλά, άθελα να μη φύγει... που εγώ, νομίζω πώς να φύγει χωρίς να το θέλει είναι πολύ δύσκολο. Ποτέ δε παρατηρήθηκε τέτοιο φαινόμενο σε Λύκειο, να πέσει μαθητής. Ποτέ. Στα Δημοτικά εντάξει, παιδάκια είναι. Και σε όλα τα δημοτικά έχουμε σιδεριές.

Σκεφτήκαμε αν θα γινότανε να μας παραχωρηθεί ένας κωδικός πρόσβασης στο internet που θα είναι δωρεάν για κάποιες ώρες, όπως είναι στα πανεπιστήμια για διάφορες εργασίες μαθητών που αναλαμβάνονται στο Λύκειο σε οποιοδήποτε χώρο που μπορείτε εσείς να διαθέσετε.

Καταρχάς ξέρετε ότι ιδρύουμε δημοτικό συμβούλιο νεολαίας...

Όχι δεν το ξέρουμε τώρα μόλις το μάθαμε από μια κοπέλα στο διάδρομο.

Μα πώς αφού καλέσαμε το δεκαπενταμελές σας!!! Δε σας ενημέρωσαν;

Όχι και μάλιστα μάθαμε ότι το λύκειο μας εκπροσωπεί ένα παιδί που υποτίθεται ότι είναι μαθητής της τρίτης λυκείου ενώ πιθανότατα ανήκει στην πρώτη ή δεύτερα τάξη!

Με συγχωρείτε αλλά εμείς το δεκαπενταμελές σας καλέσαμε. Επισήμως. Και μας στείλανε έναν αντιπρόσωπο. Μπορεί να μην είναι από την Τρίτη. Ίσως είναι από την πρώτη, ή τη δεύτερα. Προφανώς έχει συνεδριάσει το δεκαπενταμελές και έχει ορίσει εκπρόσωπο αυτόν. Είδες, ότι πάσχουμε στην ενημέρωση. Δε διαχέεται η πληροφόρηση. Εκεί τώρα που θα στεγαστεί το συμβούλιο νεολαίας, (θα στεγαστεί και στο μαγαζί και στο διαμέρισμα από πάνω, εκεί που ήταν παλιά η Ανατολική) είναι δημοτική περιουσία. Κάτω θα βρίσκεται το κέντρο πληροφόρησης νέων, όπου θα υπάρχει και internet, και πάνω θα είναι η έδρα του δημοτικού συμβουλίου νεολαίας.

Τι αρμοδιότητες θα έχει το συμβούλιο αυτό;

Μπορεί να παρίσταται και στα δημοτικά συμβούλια χωρίς βέβαια να ξεφεύγει από τις γνωμοδοτικές εισηγήσεις. Θα έχει άποψη για θέματα που αφορούν τη νεολαία, να έχει προτάσεις που θα τις κάνει γνωστές στο δημοτικό συμβούλιο. Γιατί, κανένας δε μπορεί να σας παραχωρήσει χρήση internet δωρεάν χωρίς να περάσει απ' το δημοτικό συμβούλιο έτσι; Εγώ είμαι διαχειριστής. Κάποια πράγματα μπορεί να τα κάνει ο δήμαρχος, μέσω των δικών του αρμοδιοτήτων, αλλά τα περισσότερα ζητήματα αφορούν το δημοτικό συμβούλιο. Το δημοτικό συμβούλιο είναι το κυρίαρχο όργανο που κατευθύνει το Δήμο και παράγει πολιτική. Ο Δήμαρχος εισηγείται μόνο.

Με ποια κριτήρια γίνεται η επιλογή των μελών που θα απαρτίζουν το δημοτικό συμβούλιο νεολαίας;

Ζητήσαμε από όλους τους φορείς, από όλους τους τοπικούς συμβούλους, από όλους τους συλλόγους, ζητήσαμε νομίζω από τα δεκαπενταμελή των σχολείων (χτυπάει το τηλέφωνο). Σ' αυτό το συμβούλιο όμως, μπορεί να συμμετέχει ο οποιοσδήποτε. Αυτοί έχουν ξεκινήσει να συνεδριάζουν. Είστε άνθρωποι που σας βλέπω ανήσυχους. Τέτοιους ανθρώπους θέλουμε γιατί όποιος δεν έχει ανησυχία για το τι γίνεται γύρω του, και να προσπαθεί να διορθώσει κάποια πράγματα που βλέπει στραβά, δε βοηθάει την εξέλιξη –όπως λέτε στη θεωρητική κατεύθυνση– της κοινωνίας. Σας βλέπω ότι έχετε ενδιαφέρον. Άρα μπορείτε να συμμετέχετε. Ο καθένας άλλωστε μπορεί να συμμετέχει. Κι εκεί εμείς

δημιουργούμε υποδομές. Τώρα θα σας δώσουμε χώρους αξιοπρεπείς, όπου θα μπορείτε να μαζεύεστε, να συναθροίζεστε, να συζητάτε, να προβληματίζεστε και να κάνετε προτάσεις. Γιατί τώρα κάθεστε στο σπίτι! όταν όμως κάθεσαι και συζητάς με τους συνομηλίκους σου, βάζεις κάποια ζητήματα για συζήτηση, διαμορφώνεις μια άποψη και κάνεις μια πρόταση. Αυτό θέλουμε από σας! Θέλουμε να μας φέρετε τα προβλήματα που σας απασχολούν. Δηλαδή να μην ανιχνεύουμε εμείς τα δικά σας προβλήματα. Να τα εκφράζετε, να τα εξωτερικεύετε εσείς, μέσω της συζήτησης και τις συνεργασίας που θα έχετε σ' ένα χώρο τον οποίο σας εξασφαλίζουμε εμείς. Το οποίο θα είναι internet cafe κάτω, κέντρο πληροφόρησης, και επάνω θα είναι το συμβούλιο της νεολαίας. Θα έχετε δηλαδή στη διάθεσή σας 200 τετραγωνικά χώρο. Το δε internet cafe θα λειτουργεί με κάρτα την οποία εμείς θα βάλουμε πιο φθηνά και θα γίνει ειδικά και αυτό που είπατε, δηλαδή θα διαθέσουμε και δύο κωδικούς δωρεάν για να γίνονται κάποιες συγκεκριμένες δουλειές που εσείς θέλετε.

Είδαμε λοιπόν τώρα ότι ενώ έχει πάρει τόση έκταση το θέμα του Συμβουλίου Νεολαίας, εμείς το ακούμε πρώτη φορά από εσάς. Υπάρχει με λίγα λόγια πρόβλημα όσον αφορά τη διάδοση της πληροφόρησης.

Ε... Θα ζητήσετε την ευθύνη από το θεσμικό όργανο που σας εκφράζει, κι αυτό είναι το δεκαπενταμελές. Θα φωνάξετε το δεκαπενταμελές και θα τους πείτε ότι: «Εδώ σας φωνάξαν να σας ενημερώσουν για μια ενέργεια που γίνεται προς όφελος μας γιατί δε μας μαζέψατε να μας ενημερώσατε;» Κι εμένα μου κάνει εντύπωση γιατί, οι νέοι έχουν μια ανησυχία γενικότερα. Όταν ακούν κάτι καινούριο θέλουν να πάρουν μέρος. Εγώ είδα καμιά εικοσαριά άτομα που μαζεύτηκαν και λέω: «Μα καλά τόσοι λίγοι;» Παραξευεύτηκα.

Ναι, μα δεν μας ενημέρωσε κανείς.

Βεβαίως έχουμε έλλειμμα σαν Δήμος όσον αφορά την πληροφόρηση. Δεν έχουμε ακόμα οργανωμένο γραφείο Δημοσίων Σχέσεων όπου να προβάλλει κάποια πράγματα και ούτε μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε την τοπική τηλεόραση εδώ, γιατί δεν είναι δική μας.

Αυτό ακριβώς θέλαμε να σας ρωτήσουμε κι εμείς. Δηλαδή, τι κάνετε εσείς ως Δήμος και ως Δήμαρχος, ώστε να διαχέεται η πληροφορία στους Δημότες;

Βεβαίως θα σας πω. Αυτή τη στιγμή στην πλατεία της Θέρμης τοποθετούνται οι «πίνακες πληροφόρησης πολιτών».

Πρόκειται για κάποιους μεγάλους πίνακες που θα τοποθετηθούν σε όλα τα δημοτικά διαμερίσματα, μέσα από τους οποίους θα διαχέεται καθημερινά όλη η πληροφορία που αφορά το Δήμο, καθώς και οι πληροφορίες που αφορούν τους πολίτες και δεν έχουν άμεση απαραίτητα εξάρτηση με το Δήμο. Το λογισμικό θα στέλνεται από εδώ καθημερινά και μένοντας 3 λεπτά μπροστά στον πίνακα θα μαθαίνουμε ότι μας ενδιαφέρει. Δε βρήκαμε καλύτερο τρόπο. Πληρώνουμε αρκετά χρήματα γι' αυτήν την ιστορία, γύρω στα 25.000.000. Είναι σε αυτόματη ασύρματη σύνδεση με το γραφείο εδώ, και νομίζω ότι θα καταφέρουμε να περάσουμε την πληροφόρηση στους πολίτες. Όποιος δηλαδή θέλει να μάθει μερικά πράγματα δε θα χρειάζεται να ψάχνει τα αρμόδια γραφεία, θα στέκεται λίγα λεπτά μπροστά εκεί και «τσάτ-πατ» θα ενημερώνεται. Για το κάθε τι, ότι γίνεται στο Δήμο.

Όσον αφορά τη βιβλιοθήκη του Πολιτιστικού κέντρου Θέρμης, υπάρχει σημαντικό έλλειμμα στα βιβλία, πράγμα το οποίο καθιστά δύσκολη την αξιοποίησή της από

τους μαθητές που τη χρειάζονται για τυχόν εργασίες. Τι μπορεί να γίνει γι' αυτό;

Έχετε συγκεκριμένες προτάσεις για τη βιβλιογραφία την οποία πρέπει να προωθήσουμε εμείς; Έχετε κάτι συγκεκριμένο;

Όχι αλλά το θέμα είναι ότι υπάρχουν ελλείψεις σε όλους τους τομείς και παλιότερα υπήρχαν και ηλεκτρονικοί υπολογιστές συνδεδεμένοι στο διαδίκτυο ενώ τώρα πια δεν υπάρχουν. Και δεν είναι και ότι πιο εύκολο για μας να κατεβαίνουμε στην πόλη για να εξυπηρετούμαστε.

Να εμπλουτίσουμε λοιπόν τη βιβλιοθήκη του Πολιτιστικού. Εγώ κάλλιστα να δώσω όσα χρήματα θέλετε, μόνο όμως αν υπάρχουν συγκεκριμένες προτάσεις για εμπλουτισμό της με συγκεκριμένα βιβλία. Επομένως κάντε μια δουλειά, μια καταγραφή, συζητήστε με τους αρμοδίους της βιβλιοθήκης και πείτε μου, γιατί καταλαβαίνετε ότι εγώ δεν μπορώ να ασχοληθώ μ' αυτά!

Αξίζει να προσπαθούμε!

από τον Τζηρίδη Θεόδωρο

Τελικά πόσο απέχει η φαντασία από την πραγματικότητα και την αληθινή ζωή; Είναι πολλές οι φορές που με κάνουν να σκεφτώ αν αυτό που ζω, μπορώ με κάποιο τρόπο να το αλλάξω, να το κάνω διαφορετικό, να πάρει άλλη τροπή, να έχει κάποια διαφορετική εξέλιξη και έκβαση. Ακόμη περισσότερες είναι οι φορές που εύχομαι να μπορούσα να κάνω κάτι μαγικό και να αλλάξω μια κατάσταση ή ακόμη και τον κόσμο ολόκληρο. Η φαντασία μου καλπάζει σαν αδάμαστο άγριο άλογο στις ανεξερεύνητες πεδιάδες του εφηβικού μου μυαλού και απορώ με όλα σχεδόν που συμβαίνουν γύρω μου. Προσπαθώ να καταλάβω αν ζω σε έναν κόσμο που αξίζει να αγωνιστείς για να τον κάνεις καλύτερο ή αν πραγματικά τον αφήσεις άξιο της μοίρας του, που θα καταλήξει. Είναι ονειρικό και παράλληλα εξωπραγματικό αν σκεφτείς πόσο καλύτερος θα ήταν ο κόσμος μας και η κοινωνία μας αν δεν αναλωνόμασταν σε ανούσια και ανώφελα πράγματα καθημερινά, αν καταλαβαίναμε ότι όλοι έχουμε τα ίδια δικαιώματα αλλά και τις ίδιες υποχρεώσεις. Όλοι είμαστε στην ίδια παράταξη και πολεμάμε καθημερινά για τον ίδιο σκοπό, το καλό του κοινωνικού συνόλου που στην ουσία είναι το καλό του καθένα μας χωριστά. Πότε θα καταλάβουμε επιτέλους ότι δεν αξίζει τίποτε άλλο στη ζωή όσο η ίδια η ζωή· δεν υπάρχει τίποτε με μεγαλύτερη αξία από έναν άνθρωπο που χαμογελάει γιατί είναι υγιής, ένα παιδί με ζωγραφισμένη τη χαρά στο πρόσωπό του γιατί έχει και σήμερα να φάει και δεν έχει να σκεφτεί που θα ζητήσει σήμερα δουλειά, έχει χρόνο να πάει στο σχολείο και να πάρει τα απαραίτητα εφόδια για τη ζωή του, μοναδική του έννοια να αναπτύξει το πνεύμα του και το μυαλό του για να καταξιωθεί στην κοινωνία.

Αν χρησιμοποιούσαμε λοιπόν λίγο τη φαντασία μας σε συνεργασία με τη λογική μας πιστεύω ότι ο κόσμος μας θα ήταν καλύτερος και φυσικά αν η φαντασία μας διοχετευόταν σε τομείς αποκλειστικά παροχών ζωής και όχι αφαίρεσής της ή κακοποίησής της τότε δεν θα προσπαθούσαμε να κάνουμε τη ζωή μας ονειρική αλλά θα ζούσαμε μια ονειρική ζωή!

Η 3Η ΜΕΡΑΡΧΙΑ

ΚΙΝΑ 1945 Μ.Χ.

Σήμερα η πεδιάδα φαίνεται πεντακάθαρη. Τα βουνά μοιάζουν ατελείωτα μέχρι το βάθος του ορίζοντα όπου διαλύονται στην καταγάλανη Σινική Θάλασσα. Οι αγρότες δουλεύουν συνέχεια από τις πρώτες πρωινές ώρες στα γόνιμα χωράφια που απλώνονται ανάμεσα στους ποταμούς ΓΙΑΝΓΚΤΣΕ και ΧΟΥΑΝΓΚ ΧΟ, στολίδια στην απεραντοσύνη του πανέμορφου τοπίου της Κίνας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Ήταν μεσημέρι όταν ακούστηκε η γλυκιά φωνή της μητέρας να συνομιλεί με μία άγρια αλλά γνώριμη φωνή. Είχε έρθει ο μπαμπάς. Ντυμένος με τη στρατιωτική του στολή, που είχε πάνω της καρφισωμένα μετάλλια, εμβλήματα και υφασμάτινα σύμβολα της Κουομιτάνγκ, του Εθνικιστικού Κινήματος της Κίνας, την οποία υπηρετούσε ως λογίας.

Ο μπαμπάς γυμναζόταν στον κήπο με αυτοσχέδια όργανα φτιαγμένα από ειδικά καλάμια, τα οποία έκοβε από τις όχθες του ΓΙΑΝΓΚΤΣΕ. Η αγαπημένη του απασχόληση ήταν η σκοποβολή. Οι επιδόσεις του στο σημάδι ήταν αξιοθαύμαστες. Ήταν τρυφερός πατέρας. Μας αγαπούσε όλους το ίδιο, αλλά έτρεφε ιδιαίτερη αδυναμία για τον μικρότερο αδελφό μου τον Τζιάν, στο πρόσωπο του οποίου έβλεπε τη συνέχεια του έργου του στα τάγματα της Κουομιτάνγκ, καθώς ήταν το μοναδικό αγόρι στην οικογένεια.

Το βράδυ όλη η οικογένεια συγκεντρώθηκε γύρω από το τραπέζι τιμώντας με αυτόν τον τρό-

πο μία οικογενειακή παράδοση που μεταφέρθηκε πάππου προς πάππου από το 1859, όπου η αυτοκρατορία των Μαντσού γνώρισε τη μεγαλύτερη ακμή της έως σήμερα που ο εμφύλιος στη ηπειρωτική Κίνα είναι προ των πυλών, γιατί η Κουομιτάνγκ των εθνικιστών ήρθε σε ρήξη με τους κομμουνιστές του Μάο, λόγω ιδεολογικής αντιπαράθεσης.

«Μπαμπά κοίτα πώς τρώει η Λουά σαν τον Τζάκυ», είπε ο αδελφός μου, δείχνοντας με το δεξί του χέρι το πρόσωπο μου. Μερικές φορές είναι πολύ ενοχλητικός, συνέχεια μας αναστατώνει και προσπαθεί να μας φοβίσει.

Το δείπνο κόντευε να τελειώσει όταν ο δυνατός άνεμος έκανε τα παράθυρα να τρίζουν. Τα ξύλα στο τζάκι δεν είχαν αποτεφρωθεί τη στιγμή που η φωτιά άρχισε να σβήνει αφήνοντας πυκνό καπνό πίσω της. Ένα συναίσθημα φόβου διατάραξε την ψυχική μου γαλήνη κάνοντας με να ανατριχιάσω. Κάτι με ανησύχησε. Κάτι που ήταν προπομπός για το τι θα επακολουθήσει.

Η μικρή ξύλινη πόρτα στο βάθος της καλύβας τραντάχθηκε. Ο πατέρας σηκώθηκε σιγά-σιγά από την σαπισμένη καρέκλα σαν να ήξερε τι ήταν αυτός ο τόσο επίμονος ήχος. Σούφρωσε τα φρύδια του και κατευθύνθηκε προς την πόρτα κάνοντας τα ξύλινα σανίδια να τρίζουν από το βαρύ περπάτημα του. Η πόρτα άνοιξε και ένας ηλικιωμένος στρατιωτικός εμφανίστηκε από πίσω της. Ήταν ντυμένος με την ίδια στολή με το ίδιο κασκέτο και φορούσε τις ίδιες μπότες με τον μπαμπά. Κάτι όμως διαφορετικό είχε πάνω του, κάτι

* Το διήγημα τιμήθηκε με έπαινο στον πανελλήνιο μαθητικό λογοτεχνικό διαγωνισμό «Ο Φίλων», 2001.

που τον έκανε πιο ξεχωριστό, πιο θυμοειδή, πιο σοβαρό. Είχε περισσότερα μετάλλια καρφίτσωμένα στο πέτο του.

Ο πόλεμος με την Ιαπωνία τελείωσε. Νικήσαμε. Όλα τελείωσαν καλά. Γιατί άραγε να ήρθε αυτός ο τόσο παράξενος άνθρωπος. Την σκέψη μου διέκοψε ένας κεραυνός που έσκισε τον κατάνυδρο ουρανό και δυνάμωσε τη βροχή. Ο πατέρας έκλεισε την πόρτα και κατευθύνθηκε προς το ξύλινο τραπέζι με τα εδέσματα. Κάθισε στη θέση του, μας αγκάλιασε και ψιθύρισε με βουρκωμένα μάτια: «Έχουμε εμφύλιο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

«Λούα έλα ο μπαμπάς φεύγει!» ακούστηκε η φωνή του αδερφού μου. Μα εγώ δεν μπορούσα να σηκωθώ από το κρεβάτι γιατί έτσουζαν τα μάτια μου.

Δεν μπορούσα να διανοηθώ ότι ο μπαμπάς πήγαινε στο στόμα του λύκου καθώς όλοι ξέραμε πως οι εθνικιστές ήταν αριθμητικά πιο λίγοι από τον στρατό του ΜΑΟ. Δεν μπορούσα να τον αφήσω μόνο του. Έπρεπε να τον βοηθήσω με οποιοδήποτε τρόπο.

Μια ιδέα με έκανε να πεταχτώ από το κρεβάτι. Εστίασα το βλέμμα μου στον Τζάκι, το γέρικο άλογο που ο μπαμπάς το κρατούσε σαν κειμήλιο. Γιατί ήταν γι' αυτόν αντικείμενο ηθικής και ιστορικής αξίας. Με αυτό το άλογο διέλυσε μια φάλαγγα Γιαπωνέζους στο Ντα-Λιέν το 1938.

Αφού έγραψα ένα γράμμα στο οποίο εξηγούσα τους λόγους για τους οποίους οδηγήθηκα σε αυτήν την απόφαση, πήδηξα από το παράθυρο και αφού διέσχισα την αυλή και κατευθύνθηκα προς τον Τζάκι. Με μόνη μου προστασία το παλιό σκουριασμένο σπαθί του παππού, το οποίο θα αποτελούσε πολύτιμη αντίκα στα χέρια κάποιου πλούσιου Αμερικάνου, πήρα τον δρόμο για τη Σαγκάη, όπου βρισκόταν η βάση της Κουομιτάγκ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

«Ζήτω η μεγάλη Κίνα», έγραφε η μεγάλη ξύλι-

νη πινακίδα στην κεντρική πλατεία της Σαγκάης. Παρακολούθησα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον τη στρατιωτική παρέλαση που διοργανώνεται κάθε χρόνο. Η ηρεμία μου διαταράχθηκε τη στιγμή που ένα χέρι με τράβηξε βίαια από τον ώμο. Ταράχτηκα και γύρισα να δω ποιος ήταν... «Μπαμπά!»

Το μάγουλό μου πονούσε ακόμα. Ο μπαμπάς με κλείδωσε στο δωμάτιο του στρατοπέδου στο οποίο διέμενε και κάθισε στην παλιά βαμβακερή πολυθρόνα για να καθαρίσει τα όπλα του από τη σκουριά. Με κοίταξε στα μάτια με άγριο βλέμμα και συνέχισε την απασχόλησή του.

Τα μάτια μας γούρλωσαν στο άκουσμα του πολεμικού εμβατηρίου. Ο μπαμπάς πετάχτηκε από τη πολυθρόνα, πήρε το αστραφτερό σπαθί του και κατέβηκε με φόρα τα ξύλινα σκαλοπάτια.

«Όλοι στα όπλα! Δεχόμαστε επίθεση από τους Κόκκινους!» ακούστηκε η φωνή του παρατηρητή που την ίδια ώρα έπεφτε νεκρός από μία σφαίρα στο κεφάλι.

Άρχισα να κλαίω με λυγμούς από φόβο για τη ζωή του πατέρα μου. Η πόλη τυλιγόταν στις φλόγες καθώς οι περισσότεροι αριθμητικά στρατιώτες του κόκκινου στρατού κατέστρεφαν οτιδήποτε έβρισκαν μπροστά τους σκορπίζοντας τον φόβο και τον θάνατο παντού. Είχα εξαντληθεί, ήταν άλλωστε βράδυ και ο μπαμπάς δεν είχε γυρίσει στο δωμάτιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Σηκώθηκα νωρίς το πρωί λόγω της υγρασίας που είχε το πάτωμα. Τα μάτια μου έτσουζαν και τα χέρια μου πονούσαν από τις πληγές που μου έκαναν οι αρουραίοι. Σηκώθηκα και άνοιξα το παλιό σπασμένο παράθυρο.

Το θέαμα που αντίκρισα ήταν κάτι περισσότερο από τρομακτικό. Παντού ησυχία. Ο μοναδικός ήχος που ακούστηκε ήταν το τρίκλισμα του παραθύρου που άνοιξα. Στον χωματόδρομο υπήρχαν πεταμένες σάρκες και πτώματα από εδώ και από εκεί.

«Ποιος είναι αυτός; Κάπου τον ξέρω» συλλο-

γίστηκα γουρλώνοντας τα κατακόκκινα μάτια μου. Ήταν ο καλός ηλικιωμένος στρατηγός που μας ενημέρωσε για το ξέσπασμα του εμφυλίου πολέμου. Τώρα ήταν νεκρός πεταγμένος στην άκρη του δρόμου σαν σκουπίδι. «Τώρα πια τα μετάλλια δεν του χρειάζονται», συλλογίστηκα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Φόρεσα το μάλλινο γιλέκο μου και κατευθύνθηκα προς τον έρημο χωματόδρομο.

«Τι έγινε μικρή έχασες το δρόμο για το νηπιαγωγείο;», ακούστηκε μια φωνή από πίσω μου. Ήταν ένας αδύνατος γεροντάκος ο οποίος στηριζόταν με δυσκολία πάνω στο ξύλινο μπαστούνι του. Με πλησίασε κοιτάζοντάς με περίεργα. Τα ξεφτισμένα του γαλόνια με το σφυροδρέπανο πρόδιδαν τα ιδεολογικά του πιστεύω.

«Ψάχνεις άδικα μικρή, ψόφησαν όλοι οι φασίστες!», καυχήθηκε δείχνοντάς μου μια λίστα με τους νεκρούς. «Ο Τινγκ-Γιανγκ είναι νεκρός;» ρώτησα ενώ πήγαινε η καρδιά μου να σπάσει από την αγωνία. «Τον κρέμασαν σήμερα το πρωί με την αυγή του ήλιου», γέλασε κάνοντας το ξεφλουδισμένο του στόμα να φανερώσει τα σάπια δόντια του.

Δεν μπορούσα να ανασάνω καλά, τα μέλη του σώματός μου πονούσαν αλλά προσπάθησα με την όση δύναμη μου είχε απομείνει να ακολουθήσω τον μακρύ δρόμο για την Ταϊβάν.

.....

ΤΑΪΠΕΪ 1960

(ΑΦΗΓΗΤΗΣ)

Η πανάκριβη λιμουζίνα σταμάτησε μπροστά στην μπουτίκ ενώ ταυτόχρονα η πανέμορφη Κινέζα με τα ψηλά τακούνια και το πανάκριβο φόρεμα έτρεξε προς το μέρος της. Ο κομπός νεαρός με το σμόκιν και τη μαύρη γραβάτα την συνόδευσε μέχρι την πόρτα του αυτοκινήτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

«Λουάνα αγάπη μου πώς πήγαν οι πρόβες;» με

ρώτησε ο Γιανγκ-Τσουνγκ, γιος του μεγαλύτερου εφοπλιστή της Ταϊβάν.

«Σου έχω πει πως θέλω να με φωνάζεις με το όνομά μου, Λούα!» του αποκρίθηκα φανερά ενοχλημένη. Λέει πως ήταν πολύ λαϊκό όνομα. Φαίνεται ξέχασε πως και αυτός καταγόταν από μια φτωχή οικογένεια εθνικιστών.

Η μαύρη λιμουζίνα σταμάτησε μπροστά στην Αμερικάνικη Πρεσβεία. Εκεί γινόταν μια τιμητική δεξίωση προς τιμήν του Γιανγκ. Τα ρούχα μου θα έκαναν εντύπωση στους καλεσμένους της δεξίωσης.

Πριν περάσω την είσοδο παρατήρησα τον λεπτοκαμωμένο ηλικιωμένο που ζητιάνευε έξω από την έπαυλη. Τον πλησίασα, άνοιξα την διαμαντένια τσάντα μου και έβγαλα τα λιγοστά κέρματα που είχε, τοποθετώντας τα στην παλάμη του γεροντάκου.

Με κοίταξε στο πρόσωπο συγκινημένος και ύστερα ξεκίνησε να φύγει. Πριν χαθεί στο σκοτάδι τον ρώτησα: «Πώς σε λένε παππούλη;»

Σταμάτησε, με κοίταξε, μου έκανε νόημα πως δεν μπορεί να μιλήσει και εξαφανίστηκε από μπροστά μου. Σηκώθηκα όρθια και ετοιμάστηκα να φύγω όταν είδα στον δρόμο πεταγμένο κάτι σαν σημείωμα. Ήταν... μια παλιά στρατιωτική ταυτότητα! Σκέφτηκα ότι θα έπεσε από τον γεροντάκο. Προσπάθησα να διαβάσω τι έγραφε κάτω από τη σκουριασμένη επιφάνεια.

Βογιατζής Παντελής

Σημειώσεις του Κειμένου

ΤΑΪΒΑΝ - Νησί στη νότια Σινική Θάλασσα όπου κατέφυγαν οι εθνικιστές μετά το τέλος του εμφυλίου.

ΤΑΪΠΕΪ - πρωτεύουσα του νησιού

ΚΟΥΟΜΙΤΑΓΚ - το εθνικιστικό κίνημα της Κίνας

ΚΟΚΚΙΝΟΙ - ονομασία που έδιναν οι εθνικιστές στους οπαδούς του ΜΑΟ εξαιτίας του ιδεολογικού τους χρώματος.

ΝΤΑ-ΛΙΕΝ - πόλη στα νότια παράλια της Κίνας

ΓΙΑΝΓΚ-ΤΣΕ - ποταμός στη νότια Κίνα

ΗΟΥΑΝΓΚ-ΗΟ - ποταμός στη νότια Κίνα

Big Brother:

Ο ΚΑΛΟΣ Ή Ο ΚΑΚΟΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΔΕΡΦΟΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ;

Σκαρλατάκης Γιάννης, Τσαγκαράκη Ειρήνη

Το Big Brother είναι εδώ, λοιπόν και απαιτείται ψυχραιμία. Το παιχνίδι που έφερε τα πάνω κάτω στο τηλεοπτικό τοπίο δεκαοκτώ χωρών κι έχει αναστατώσει κανάλια, κριτικούς κι εκατομμύρια τηλεθεατές ανά τον κόσμο ήρθε, και στη δική μας πραγματικότητα. Ξαφνικά όλοι γίναμε θεατές της καθημερινής ζωής δώδεκα αγνώστων μέχρι πρότινος τύπων, κι όχι τίποτα άλλο, αλλά μας αρέσει κιόλας. Κλαίμε μαζί τους, γελάμε με τα αστεία τους, κάθε πιθανό πρόβλημα που δημιουργείται απ' αυτή την περίεργη συμβίωση γίνεται την άλλη μέρα θέμα προς συζήτηση στις παρέες αναζητώντας λύση. Και είναι τόσο κακά δηλαδή όλα αυτά; Όχι απαραίτητα...

Αφήνοντας τους κριτικούς να μαίνονται και τους υπεύθυνους του Antenna να χαίρονται, ας προσπαθήσει ο καθένας από μας να το δει αντικειμενικά το ζήτημα. Και βασικά ας μην ξεχνάμε πως, όπως και τα περισσότερα πράγματα, το Big Brother δεν έχει μόνο μία όψη.

Κατά πρώτο λόγο φυσικά είναι τηλεπαιχνίδι και μ' αυτή τη μορφή εμφανίζεται στα μάτια μας. Πρωτότυπο, ενδιαφέρον και στοχεύοντας βασικά στο συναίσθημα, αφού οι πρωταγωνιστές του είναι άνθρωποι «της διπλανής πόρτας» κι όχι απρόσιτοι όπως οι σταρ με αποτέλεσμα να ταυτιζόμαστε μαζί τους περισσότερο απ' ό,τι με τους ήρωες των σίριαλ. Πάνω απ' όλα βέβαια είναι ξενόφερτο, κι αυτό από μόνο του θα μπορούσε να το καθιερώσει στα σαλόνια μας, όπως συμβαίνει με οτιδήποτε προηγείται της φήμης του και το δεχόμαστε χωρίς πολλά-πολλά. Είναι trendy, είναι in, αλλά είναι και πραγματικά ενδιαφέρον, αρκεί να σου αρέσει να παρακολουθείς δώδεκα τύπους να βαριούνται έγκλειστοι μέσα σ' ένα σπίτι (που

ομολογουμένως είναι μες στη χλιδή). Για πολλούς αυξάνει την κριτική ικανότητα των τηλεθεατών, προβάλλοντας καταστάσεις που μπορούν να συμβούν στον καθένα και χαρακτήρες ανθρώπινους και καθημερινούς, κάτι που πολύ λίγοι σκηνοθέτες και σεναριογράφοι μπορούν να προσφέρουν με τόση αυθεντικότητα που και πάλι όλοι γνωρίζουμε πως είναι ψεύτικη. Τώρα το γιατί θα πρέπει ο καθένας από μας να κλαίει με την έξοδο της Ρέας από το σπίτι (λες κι αποχαιρετάει τους συγγενείς της για να βγει στην κόλαση) ή παρέα με την Μαίρη που την πρότειναν για να φύγει και καθόταν πληγωμένη στο γρασίδι (τελικά οι γυναίκες είναι πολύ ευαίσθητες!), αυτό λοιπόν είναι μια άλλη υπόθεση. Αλλά μήπως και το παζλ των ανθρώπων εκεί μέσα δεν είναι προσεκτικά διαλεγμένο από τους υπευθύνους ώστε να δημιουργεί αντιθέσεις; Άσε που αυτό που

χαρακτη-
ρίζει-

αρθρομύς

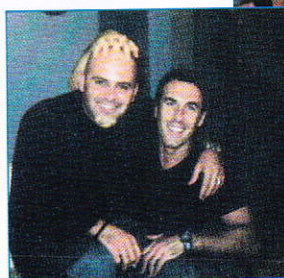
ται ως «γνήσια και ανθρώπινη συμπεριφορά των παικτών» δεν είναι τελικά και τόσο γνήσια, αφού διαστρεβλώνεται από την προοπτική 50.000.000 δραχμών!

Τέλος πάντων, αν το καλοσκεφτούμε δεν είναι πάρα πολλά αυτά που θα μπορούσε κανείς να προβάλλει απέναντι στο Big Brother ως τηλεπαιχνίδι. Ούτε ο χαρακτηρισμός «σίριαλ με κακό σενάριο» που του έχει δοθεί, ούτε τα αρνητικά μηνύματα που περνάνε στον παθητικό τηλεθεατή μέσα από τις συμμαχίες και τα μαχαιρώματα μεταξύ των παικτών, ούτε καν ο υποτιθέμενος «εκχυδαϊσμός» που προκύπτει από τη συνεχή παρακολούθηση της καθημερινής ζωής τους. Αυτά λίγο ως πολύ είναι συνηθισμένα φαινόμενα στην άμοιρη την ελληνική –και όχι μόνο φυσικά– τηλεόραση και είναι υποκριτές όσοι βρέθηκαν να ενοχληθούν τώρα. Όχι, από αισθητικής άποψης το Big Brother είναι μια χαρά, τουλάχιστον όχι κατώτερο σε σχέση με υπόλοιπα «ποιοτικά» τηλεοπτικά προγράμματα. Αυτό όμως που είναι απόλυτα αρνητικό είναι η μαζοποίηση των τηλεθεατών του. Επειδή καθιερώθηκε όσο κανένα άλλο ως «must» στον κόσμο και το παρακολουθούν όλοι, πολύ δύσκολα κάποιος θα απέχει από άποψη. Site στο internet, fun club μέσω κινητού, τσαντάκια, γαριδάκια κι ένας θεός ξέρει τι άλλο που κατακλύζουν το μυαλό και τα μάτια μας. Εκεί υπάρχει για μας το πρόβλημα: σ' ένα κοινό χωρίς αντιστάσεις, χωρίς να υπολογίσουμε τους επιτήδειους που γίνονται πλούσιοι χάρη σ' αυτά. Όπως και κάθε άλλη μορφή μαζοποίησης λοιπόν μόνο καλό δεν κάνει και θα μας επιτραπεί να αμφιβάλλουμε για την πραγματική του επίδραση στη ζωή μας, λαμβάνοντας υπόψη και την κοινωνική του πλευρά. Αυτή η μαζοποίηση εξηγεί και την συνεχή προβολή σχεδόν όλων των παικτών ακόμα και μετά την έξοδό τους από το σπίτι. Δεν είναι πάντως τυχαίο ότι το Big Brother έχει ή φανατικούς οπαδούς ή πολύ φανατικούς αντιπάλους.

Όχι, εμείς δεν θα πάρουμε θέση. Είναι προσωπική υπόθεση του καθενός η στάση που θα κρατήσει. Σε μια εποχή όμως που ο κόσμος αλλάζει με τόσο μεγάλες ταχύτητες, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να παραμείνουμε σκεπτόμενα άτομα, με κρίση και με άποψη για όσα μας συμβαίνουν. Κι εκτός αυτού υπάρχει κι εκείνη η άλλη –η κοινωνική– πλευρά που λέγαμε: ο όρος «Big Brother» είναι παρμένος από το βιβλίο του Τζορτζ Όργουελ «1984», όπου, ως συνήθως, ο συγγραφέας περιγράφει μια κοινωνία –αυτή τη φορά του μέλλοντος. Λέγοντας ή μάλλον γράφοντας «Big Brother» ο Όργουελ αναφερόταν σ' ένα κυβερνητικό σύστημα από μικροκάμερες, τοποθετημένες

σε όλα τα σπίτια με σκοπό να ελέγχουν κάθε πράξη και κίνηση των πολιτών. Εμείς για να πούμε την αλήθεια τρομάξαμε με την μεταφορά μιας τέτοιας εφιαλτικής κατάστασης στην πραγματικότητα –έστω κι αν αφορά μια ομάδα εθελοντών μονάχα κι ένα τηλεπαιχνίδι. Και κρίνοντας από τον πενταψήφιο αριθμό των αιτήσεων για συμμετοχή, αναρωτιόμαστε πόσοι άλλοι υπάρχουν εκεί έξω που κάνουν την ίδια –ηλίθια και αφελή ίσως, αλλά πάντως βασανιστική– σκέψη μ' εμάς: Το ότι τελικά αυτή η ιστορία περνάει στο μυαλό των ανθρώπων πως «Μωρέ... ίσως να μην είναι τόσο άσχημο να σε παρακολουθούν».

Αν αυτό είναι κατευθυνόμενο ή όχι; Εντάξει, ας μην είμαστε και τόσο καχύποπτοι. Είπαμε: ο καθένας μπορεί να διαμορφώσει τη δική του άποψη.

Τέχνη και Άνθρωπος

Τατάρογλου Αναστάσιος, Φυτόπουλος Νικόλαος

«Η Τέχνη είναι το υψηλότερο μέσο που βρονδάζει τους Άνθρώπους να πλησιάσουν ο ένας τον άλλον. Τίποτε δεν μας ενώνει καλύτερα από μια κοινή Καλλιτεχνική συγκίνηση».

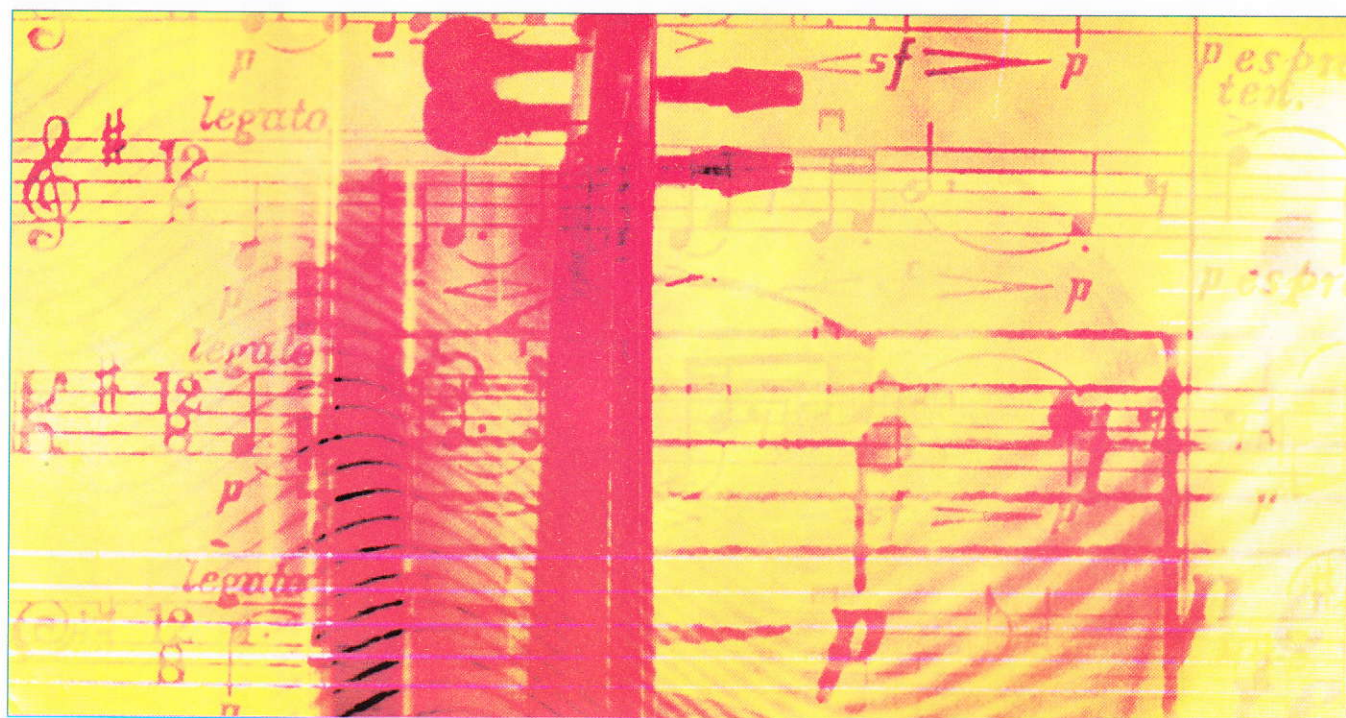
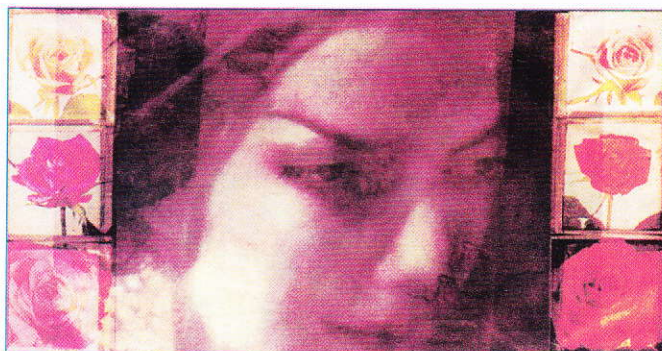
(Γ. Σεφέρης, «Μονόλογος πάνω στην ποίηση» 1975)

Κάθε καλλιτέχνης συμπεριφέρεται στα δημιουργήματά του όπως και στα δικά του παιδιά και με αυτά εκφράζεται σε όλο το κοινωνικό σύνολο, ή συνήθως προσπαθεί να βρει τον εαυτό του και να απαντήσει σε εσωτερικούς προβληματισμούς. Αν μελετήσουμε μια απλή πλην όμως φιλοσοφημένη ρήση του Γκαίτε θα καταλάβουμε τι είναι μουσική και πως συνδέεται άμεσα με τη ζωή:

«Όπου ακούσεις να τραγουδούν πλησίασε άφοβα. Οι κακοί δεν τραγουδούν ποτέ».

Έτσι καταλαβαίνουμε πόσο η τέχνη υπηρετεί τη ζωή μας. Ο καλλιτέχνης με οποιοδήποτε ερέθισμα προσπαθεί να εκφράσει τα συναισθήματά του στο κοινό. Συνή-

θως περνάει μέσα από τα δημιουργήματά του μηνύματα που δε γίνονται αντιληπτά με το πρώτο άκουσμα (όσον αφορά τη μουσική) ή με τη πρώτη ματιά (όσον αφορά τα εικαστικά και το θέατρο).

Σύμφωνα με όλα αυτά, άνθρωποι που ασχολούνται με την τέχνη, πομποί και δέκτες, είναι σίγουρο ότι αγωνιούν και νοιάζονται για το παρόν και το μέλλον, Συνήθως προσδοκούν κάτι καλύτερο από το συνηθισμένο, πράγμα που επιτυγχάνεται χωρίς να αποτελεί αυτοσκοπό.

Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι η τέχνη γενικότερα καλλιεργεί τα αισθητικά κριτήρια του ανθρώπου. Δίνει δηλαδή ρυθμό, αρμονία στη ζωή του διαμορφώνει μια στάση ζωής. Μια στάση που αλλάζει δύσκολα, ειδικά εάν ο δέκτης είναι προσηλωμένος σε ένα είδος τέχνης που διαμορφώνει το χαρακτήρα και τη συμπεριφορά του.

Με την αίσθηση του ωραίου, του εξιδανικευμένου, ο άνθρωπος από τη φύση του γίνεται γνώστης της αξίας άρα και του σεβασμού στην πολιτιστική κληρονομιά, γίνεται πιο ευαίσθητος και κρίνει με αντικειμενικότητα το κάθε γεγονός. Έτσι, πομπός και δέκτης μορφώνονται, ανταλλάσσουν εμπειρίες και προβληματισμούς, απελευθερώνονται από τα πάθη και ωριμάζουν πνευματικά.

Αν μας δώσουν ένα έργο τέχνης και μας αναφέρουν την καταγωγή του και την εποχή που δημιουργήθηκε,

μπορούμε να ανιχνεύσουμε τον χαρακτήρα του καλλιτέχνη, τους προβληματισμούς του για το περιγραφόμενο αντικείμενο. Έτσι η τέχνη γίνεται αντικείμενο ιστορικής αξίας και η μελέτη του αποφέρει σημαντικότερες πληροφορίες για την καθημερινή ζωή των ανθρώπων των εκάστοτε εποχών.

Συνοψίζοντας, παρατηρούμε ότι η τέχνη αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της καθημερινής ζωής και είναι η κινητήρια δύναμη που δίνει ενέργεια στον άνθρωπο κάθε εποχής, τον παρηγορεί, τον λυτρώνει και απελευθερώνει από τα πάθη και την εσωστρέφειά του.

Ο κινηματογράφος του χθες και του σήμερα

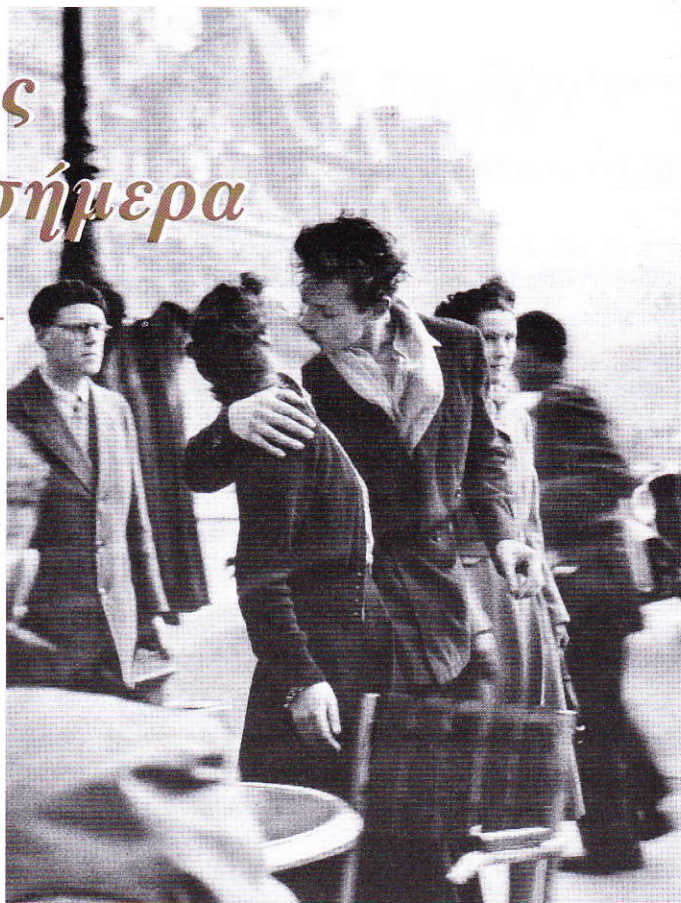
Κωνσταντινίδου Κατερίνα

Για έναν καλλιτέχνη, κινηματογράφος είναι ένας τρόπος για να αφηγηθείς μια ιστορία με εικόνες και ήχους. Για έναν επιστήμονα, κινηματογράφος είναι μια συσκευή που σου επιτρέπει να προβάλλεις εικόνες πάνω σε μια οθόνη. Για τους περισσότερους από τους γονείς και παππούδες σας, ο κινηματογράφος ήταν η πιο αγαπημένη διασκέδαση κάθε Σαββατοκύριακο.

Ο κινηματογράφος σε ταξιδεύει μέσα από τη μεγάλη οθόνη σε μέρη μακρινά και φανταστικά. μέσα στην σκοτεινή αίθουσα πραγματοποιείς όλα τα όνειρα και όλες τις φαντασιώσεις σου. Μέσα από τους ηθοποιούς ζεις άλλες ζωές και βλέπεις άλλες όψεις του κόσμου. Όμως αυτή τη μαγεία έχουμε αρχίσει να την αντικαθιστούμε με τις κασέτες και τα DVD.

Η πιο θαυμαστή τέχνη του 20ου αιώνα εφευρέθηκε λίγο πριν την ανατολή του προηγούμενου αιώνα. Πολλοί οραματιστές του κινηματογράφου δούλεψαν σκληρά για να δημιουργήσουν την πρώτη ταινία. Πολλοί από αυτούς απέτυχαν, όμως οι αδερφοί Λιμιέρ πέτυχαν. Έτσι το 1885 έχουμε την πρώτη κινηματογραφική προβολή στο Γκράντ Καφέ του Παρισιού. Από εκείνη την μέρα η είδηση έκανε τον γύρο του κόσμου και όλοι οι άνθρωποι ανά τον κόσμο περίμεναν να φτάσει και σε αυτούς το νέο είδος ψυχαγωγίας και επικοινωνίας.

Οι ταινίες στην αρχή ήταν ασπρόμαυρες, βουβές και κακογυρισμένες. Παρόλα αυτά η μαγεία είχε συνεπάρει τον κόσμο! Από το 1907 μέχρι το 1926 το καινούργιο αυτό θέαμα βρήκε πολλούς θαυμαστές και άρχισαν να γυρίζονται εκατοντάδες ταινίες διαφόρων θεμάτων. Μια ασήμαντη έως τότε περιοχή κοντά

στο Λος Άντζελες, το Χόλιγουντ, γίνεται συνώνυμο του θεάματος. Η μεγάλη όμως επανάσταση έρχεται το 1927 όπου προβάλλεται η πρώτη ηχητική ταινία. Σε αυτήν υπήρχαν μόνο δύο πολύ σύντομα στιγμιότυπα όπου ο πρωταγωνιστής μιλούσε.

Σήμερα, μετά από περίπου εκατό χρόνια, οι ταινίες εκείνης της εποχής μας φαίνονται αστείες και δεν αναγνωρίζουμε την αξία τους. Δεν γνωρίζουμε όμως ότι χωρίς αυτές ο κινηματογράφος δεν θα υπήρχε. Έτσι χάρη σε αυτές και στο πείσμα κάποιων ανθρώπων ο κινηματογράφος χαρακτηρίζεται ως έβδομη τέχνη.

ΟΙ 50 ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΟΥ 20^{ου} ΑΙΩΝΑ

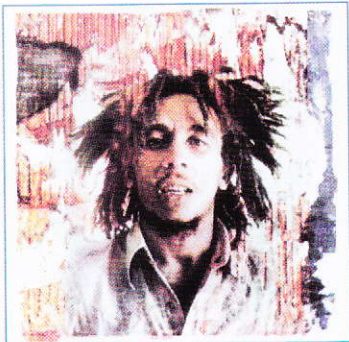
1. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΪΝ	18. Η ΛΙΣΤΑ ΤΟΥ ΣΙΝΤΛΕΡ	35. Ε.Τ. Ο ΕΞΩΓΗΙΝΟΣ
2. ΨΥΧΩ	19. BLADE RUNNER	36. TRAINSPOTTING
3. ΟΣΑ ΠΑΙΡΝΕΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ	20. PULP FICTION	37. ΛΕΠΤΗ ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ
4. ΚΑΖΑΜΠΑΝΚΑ	21. UNDERGROUND	38. ΜΑΤΙΑ ΕΡΜΗΤΙΚΑ ΚΛΕΙΣΤΑ
5. Ο ΝΟΝΟΣ	22. ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ ΚΟΥΚΟΥ	39. Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΩΝ ΤΣΙΓΓΑΝΩΝ
6. 2001: Η ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ	23. Ο ΑΓΓΛΟΣ ΑΣΘΕΝΗΣ	40. Ο ΝΟΝΟΣ 2
7. ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ	24. BRAVEHEART	41. Ο ΤΡΙΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
8. Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΑΜΝΩΝ	25. ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΩΡΑ!	42. ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΚΑΥΤΟ
9. Ο ΔΕΣΜΩΤΗΣ ΤΟΥ ΙΛΙΓΟΥ	26. Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΑΣΤΡΩΝ	43. Η ΕΒΔΟΜΗ ΣΡΦΑΓΙΔΑ
10. Ο ΛΟΡΕΝΣ ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΑΣ	27. ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΙΑΝΟΥ	44. ΤΑ ΚΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ
11. Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ	28. ΜΠΕΝ ΧΟΥΡ	45. ΘΩΡΗΚΤΟ ΠΟΤΕΜΚΙΝ
12. THE TRUMAN SHOW	29. ΣΥΝΗΘΕΙΣ ΥΠΟΠΤΟΙ	46. ΚΑΠΟΤΕ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ
13. SEVEN	30. 12 ΠΙΘΗΚΟΙ	47. ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
14. ΚΟΥΡΔΙΣΤΟ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙ	31. ΔΑΜΑΖΟΝΤΑΣ ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ	48. ΑΜΑΝΤΕΟΥΣ
15. Ο ΤΑΞΙΤΖΗΣ	32. ΤΟ ΜΩΡΟ ΤΗΣ ΡΟΣΜΑΡΙ	49. ΦΟΡΕΣΤ ΓΚΑΜΠ
16. ΣΙΝΕΜΑ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ	33. Η ΖΩΗ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΑ	50. ΑΛΙΕΝ
17. ΛΑΜΨΗ	34. Ο ΕΞΟΡΚΙΣΤΗΣ	

Κατάλογος προτεινόμενων δίσκων

Από τη Μαθίλδη Κανάβη

ONE LOVE

THE VERY BEST OF BOB MARLEY AND THE WAILERS

Είκοσι χρόνια μετά το θάνατο του Bob Marley, η δισκογραφική εταιρία, Tuff Gong, αποφασίζει να κυκλοφορήσει έναν δίσκο με μεγάλες επιτυχίες του εκλιπόντος καλλιτέχνη. Ο δίσκος αυτός περιέχει 20 από τα πιο γνωστά τραγούδια του, μεταξύ των οποίων: no woman no cry, people get ready, redemption song και πολλά άλλα. Το cd αυτό, το οποίο κυκλοφορεί από τα μέσα του καλοκαιριού, έχει κάνει πολλές πωλήσεις, καθώς πολλοί είναι αυτοί που θέλουν να αποκτήσουν ένα δίσκο που περιέχει τα διασημότερα τραγούδια συνοδευόμενα από έναν κατάλογο που αναφέρεται σε όλους τους δίσκους του μεγαλύτερου τραγουδιστή της ρέγκε.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΘΥΜΗΘΗΚΑ

ΑΠΕΝΑΝΤΙ

Ο δίσκος αυτός αποτελεί ένα δείγμα της επιρροής του Big Brother στη ζωή μας. Έπειτα από 17 εβδομάδες κυκλοφορίας του πρώτου cd-single των ΑΠΕΝΑΝΤΙ, ο δίσκος έπιασε κορυφή μόνο μετά την αποχώρηση της Ρέας, από το σπίτι του Μεγάλου Αδελφού. Άραγε έτσι έπρεπε να γίνει ώστε να ακουστεί ξανά ένα από τα ωραιότερα τραγούδια που έχει ερμηνεύσει η Πόλυ Πάνου;

ΓΕΙΑ

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΒΑΝΔΗ

Η πετυχημένη Δέσποινα, απάντησε δυναμικά σ' όσους την είχαν κατηγορήσει για τα... παπάκια του «Προφητεία» (τίτλος του προηγούμενου δίσκου της). Λίγο πριν την αποχώρηση του 2001, η Δέσποινα κυκλοφόρησε νέο διπλό δίσκο γραμμένο όλο σε μουσική και στίχους του Φοίβου. Ιδιαίτερος λόγος γίνεται για το τραγούδι «Γεια», τον οποίον το όνομα φέρει και ο τίτλος του δίσκου, το οποίο κομμάτι όχι μόνο παίζεται συνέχεια σ' όλους τους ραδιοφωνικούς σταθμούς και τα clubs της Ελλάδας, αλλά λέγεται ότι παίζεται κάθε βράδυ και στο Buddha-bar του Παρισιού!!!

CLANDESTINO

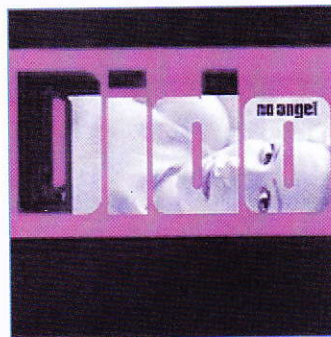
MANU CHAO

Πιθανότατα να μην υπάρχει κανείς φέτος το καλοκαίρι που να μην χόρευε έστω και μία φορά το πετυχημένο τραγούδι του Manu Chao, «Me gustas tu», ή έστω να μην έχει σιγοτραγουδήσει το «Clandestino». Ο δίσκος αυτός εκτοξεύτηκε στην κορυφή του ελληνικού chart, ιδίως μετά τις συνανλίες του σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη. Όλοι βέβαια ευελπιστούμε ο δεύτερος δίσκος του «Esperanza» να διαγράψει την ίδια πορεία.

NO ANGEL

DIDO

Η Dido θεωρήθηκε ταλέντο στη μουσική σκηνή από τα πρώτα κιόλας βήματά της, κι όμως ο δίσκος της «No angel» που κυκλοφορεί από το 1997, θεωρήθηκε πετυχημένος μόνο μετά το 2000 κι ύστερα από την συνεργασία της με τον ράπερ Eminem. Ίσως γιατί η τέχνη χρειάζεται θυσιές κάτι που η Dido να μην είχε δώσει και σημασία. Ας είναι... κάλιο αργά παρά ποτέ. Στο δίσκο της εκτός από το πολυφημισμένο «Thank you», μπορείτε να ακούσετε κι άλλες επιτυχίες της όπως τα: «Here with me», «Hunter», «Isobel», και «I am no angel».

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΙ Η ΕΥΧΗ

ΕΥΑΝΘΙΑ ΡΕΜΠΟΥΤΣΙΚΑ

Η Ευανθία Ρεμπούτσικα έχει χαρακτηριστεί ως μία από τους πιο πετυχημένους σύγχρονους συνθέτες, και ίσως καθόλου άδικα. Η ίδια αν και θεωρεί προτεραιότητάς της τη οικογένειά της, κλέβει λίγο από το χρόνο της και τον αφιερώνει στην δημιουργία μικρών θαυμάτων, όπως είναι και τα 15 κομμάτια που περιέχονται στο δίσκο της «Το αστέρι κι ευχή». Αλλωστε δεν είναι και λίγοι οι καλλιτέχνες που έχουν συνεργαστεί μαζί της, μεταξύ των οποίων η Έλλη Πασπαλά, ο Θόδωρος Καπετάνιος, ο Γιάννης Κότσιρας, καθώς και η Caroline Lavelle.

Θριαμβευτική άνοδος της ομάδας μπάσκετ της Θέρμης

από τον Δήμου Ιωάννη

1. Το ανδρικό τμήμα μπάσκετ του ΘΕΡΜΑΪΚΟΥ ΘΕΡΜΗΣ την αγωνιστική περίοδο '96-'97 αγωνιζόταν στην τελευταία κατηγορία του τοπικού πρωταθλήματος της ΕΚΑΣΘ (Ένωση Καλαθοσφαιρικών Σωματείων Θεσσαλονίκης). Στα επόμενα χρόνια όμως οι παίκτες με υπομονή και σκληρή προπόνηση κατάφεραν να υπερτερήσουν των αντιπάλων τους.

2. 16-3-1996 Οι τοπικοί παράγοντες της Θέρμης εγκαινίασαν το κλειστό γυμναστήριο του Θερμαϊκού Θέρμης. Το κτήριο σύγχρονο και με πολλές ανέσεις πρόσφερε συνθήκες ιδανικές για την κατάλληλη προετοιμασία των ομάδων.

3. Από το 1997 μέχρι το 2001 το ανδρικό τμήμα μπάσκετ του Θερμαϊκού Θέρμης κατάφερε με προπονητή τον Κ. Αναγνωστόπουλο να υπερτερήσει των τοπικών ομάδων και με μια συνεχώς αυξανόμενη απόδοση μεταπήδησε από τη Δ' κατηγορία της ΕΚΑΣΘ στην Α'.

4. Οι παίκτες και παράγοντες του ΘΕΡΜΑΪΚΟΥ ΘΕΡΜΗΣ παρόλο το άγχος και την πίεση συνέχισαν την προσπάθειά τους, καθώς η εξασφάλιση μιας θέσης στον τελικό της Α' κατηγορίας του τοπικού πρωτα-

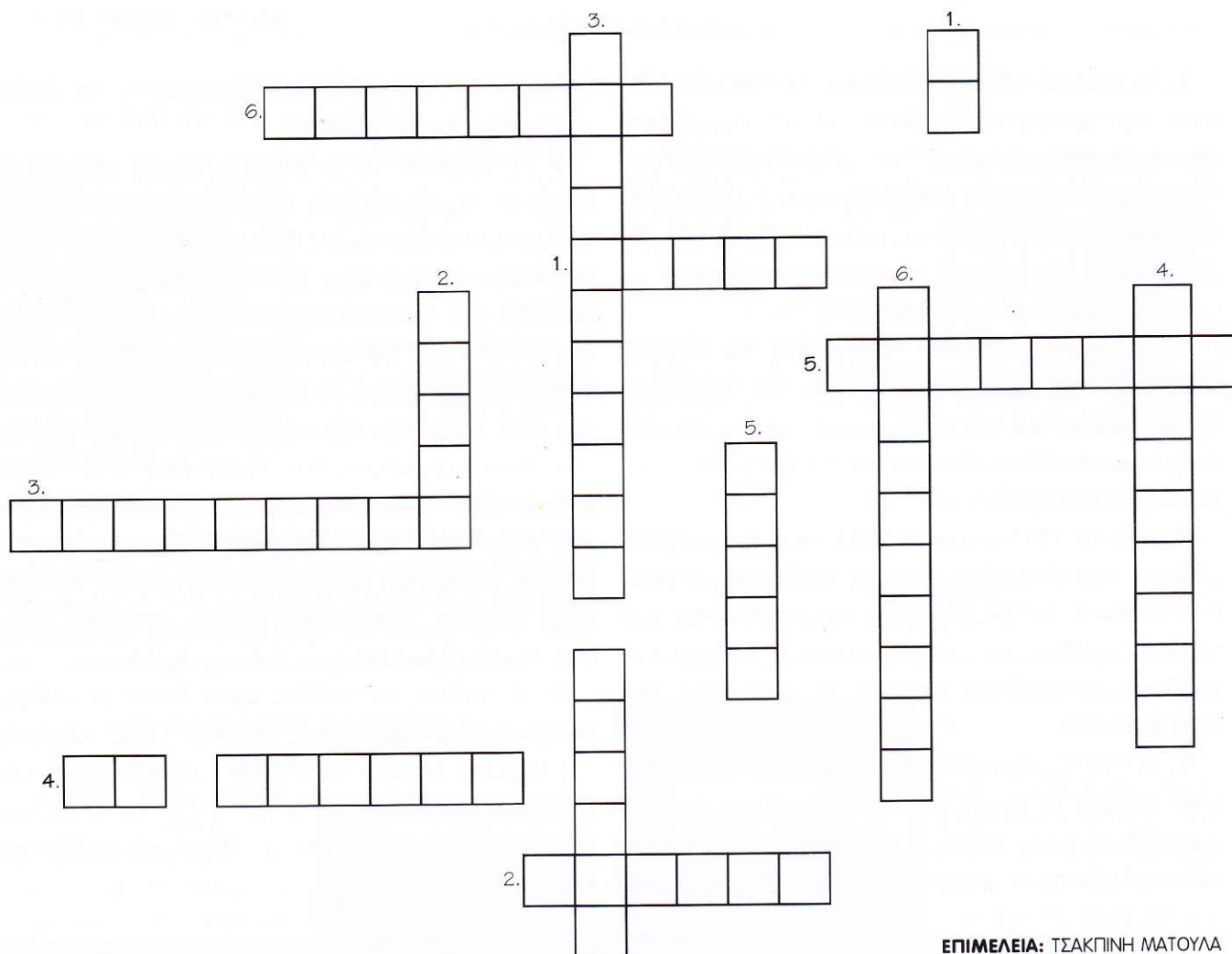
θλήματος της ΕΚΑΣΘ σήμαινε αυτομάτως την άνοδο της ομάδας στη Γ' Εθνική.

5. Η παρουσία του ανδρικού τμήματος καθ' όλη τη διάρκεια της αγωνιστικής περιόδου ήταν εκπληκτική, καθώς οι εκπρόσωποι της Θέρμης γνώρισαν μόνο δύο (2) ήττες, οπότε επάξια οδηγήθηκαν στον τελικό με αντίπαλο τον Κεραυνό Ωραιοκάστρου, που διεξήχθη στο γήπεδο του Ιβανωφείου. Η ήττα από την τοπική ομάδα δεν επηρέασε το Θερμαϊκό, καθώς η είσοδος του στον τελικό του είχε εξασφαλίσει το εισιτήριο για τη Γ' Εθνική. Οι παίκτες που συμμετείχαν στον τελικό ήταν οι εξής: Γεροφώτης Δημήτριος, Γιούδας Τρύφωνας, Διβανίδης Ηλίας, Ιωακειμίδης Βύρωνας, Κιόσσης Στέλιος, Κωστίδης Πέτρος, Μέτσιος Μάρκος, Μουρατίδης Ανδρέας, Μουτσέλης Γιώργος, Μπούφος Γιώργος, Χρυσοχόου Στυλιανός, Σεΐνης Χρήστος.

6. Η άνοδος της ομάδας έγινε δεκτή με ενθουσιασμό και πανηγυρισμούς από την τοπική κοινωνία της Θέρμης. Σήμερα το ανδρικό τμήμα μπάσκετ του Θερμαϊκού με τη θερμή υποστήριξη των φιλάθλων του αγωνίζεται επάξια στη Γ' Εθνική και ελπίζει σε περαιτέρω διακρίσεις.

Σταυρόλεξο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΤΣΑΚΠΙΝΗ ΜΑΤΟΥΛΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

- Χτίστηκε στη Θέρμη στα χρόνια της Τουρκοκρατίας και αποτελεί σημείο αναγνώρισης για τους Μουσουλμάνους
- Εκεί γίνονται συναυλίες το Σεπτέμβριο
- Περιοχή που εντάσσεται στο δήμο Θέρμης
- Καφετέρια δίπλα από το space-net -2 λέξεις- (αγγλιστί).
- Το επίθετο του τραγουδιστή που τραγούδησε για τα δρώμενα της Θέρμης στις 03-09-01
- Η παλιοημερολογίτικη εκκλησία της Θέρμης είναι του Αγίου...

ΚΑΘΕΤΑ

- Ο αριθμός του λεωφορείου που κάνει το δρομολόγιο Θέρμη-Χαριλάου
- Έτσι αποκαλούνταν παλιότερα η Θέρμη
- Στο κτήριο αυτό γίνονται οι σχολικές γιορτές -2 λέξεις-
- Ονομάζεται το γυμναστήριο που βρίσκεται απέναντι από μία ανακαινισμένη παιδική χαρά .
- Τα σπίτια της Θέρμης απαγορεύεται να είναι πάνω από... ορόφους
- Από τη 1 Δεκεμβρίου 2001 πολλοί από τους δρόμους της Θέρμης έγιναν...

1. Ο Ρωμαίος πολιτικός και στρατηγός της εικόνας νίκησε στον πόλεμο κατά του Ιουγούρθα όπως και στον πόλεμο κατά των Κίμβρων και Τευτόνων. Κατάφερε να εκλεγεί επτά φορές ύπατος και υπήρξε αντίπαλος του Σύλλα. Ποιος είναι;

2. Κόρη του Ιακώβου Ε', η εικονιζόμενη και της Μαρίας της Λορένης, υπήρξε βασίλισσα της Σκωτίας. Η Ελισάβετ της Αγγλίας, η αιώνια αντίπαλός της, κατάφερε να την καταδικάσει σε θάνατο. Ποια είναι;

ΚΕΧΑΓΙΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

1. ΤΑΙΟΣ ΜΑΡΙΟΣ
2. ΜΑΡΙΑ ΣΤΙΟΥΑΡΤ

*Το σχολείο μας χιονισμένο.
Χριστούγεννα 2001*

*Φωτογραφίες: κ. Ιωσηφίδης Ιωάννης
Καθηγητής Λυκείου Θέρμης*